

Sammen med denne sag foretoges:

2) Forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til skatteministeren:

»Er det regeringens opfattelse, at de mange multinationale selskaber med en stor omsætning og et højt aktivitetsniveau i Danmark, som gennem en lang årrække ikke har betalt skat i Danmark, efterlever eksisterende skatte-regler, og hvilke initiativer vil regeringen iværksætte for, at også multinationale selskaber kommer til at betale skat i Danmark i overensstemmelse med deres reelle indtjening?«

Af Jacob Buksti (S) og Anders Samuelsen (RV). (Forespørgslen anmeldt 8/10 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 2002).

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til torsdag den 31. oktober 2002.

Ordføreren for forespørgerne til F 4, hr. Morten Homann.

Begrundelse

Morten Homann (SF):

Spørgsmålet her om beskatning af multinationale selskaber fortæber sig lidt i en teknisk diskussion, men egentlig er det meget, meget simpelt.

Det handler om, hvorvidt man skal have lighed for loven, også når det drejer sig om store multinationale selskaber. Det drejer sig om, hvor meget man skal have lov til at skalte og valte med enkelte landes velfærdssystemer, og det handler om, at det ikke bare er lønmodtagere og små erhvervsdrivende, der skal være med til at betale skat og finansiere vore fælles opgaver, men at de store multinationale selskaber også skal det.

Når man ser ned over listen af selskaber, der ikke betaler skat i Danmark, springer det ene eller sunde og ikke mindst store selskab efter det andet i øjnene: Hydro, Texaco, Nestlé, Q8, Kraft, Aldi, Pepsi. Listen fortsætter side efter side. Der er utvivlsomt adskillige af disse mange hundrede selskaber, der har gode, saglige og rimelige grunde til ikke at skulle betale skat, men det er ubegribeligt, at alle disse multinationale selskaber, der i andre lande tjener milliarder, er ude af stand til at tjene penge i Danmark.

Når man ser det, kan man så vælge to strategier: enten kan man vælge at tage hovedet un-

der armen og sige: Jamen når alle de selskaber selv siger, at de ikke kan tjene penge, så er det nok rigtigt – eller man kan vælge at åbne øjnene og se, at det danske samfund går glip af et berettiget milliardbeløb på den konto.

Andre lande tager dette problem meget alvorligt. USA, Tyskland og Japan har med stort held forsøgt at gå offensivt til værks over for dette bedrageri af skatteyderne, og det skal vi også kunne søge inspiration til.

Man skal selvfølgelig leve op til landets love, og her taler statistikken sit meget tydelige sprog. Det er altså ikke lykkedes ganske godt, sådan som tingene ligger for øjeblikket, så det er et spørgsmål om at håndhæve loven. Det kræver ressourcer: mandskab, uddannelse, edb-værktøjer osv., og det er altså ressourcer, som er meget knappe i en tid, hvor især skattemyndighederne er under kraftig beskæring.

Men for det andet er det ikke bare et spørgsmål om at håndhæve loven; det er et spørgsmål om, hvorvidt den lov, vi har, er god nok. Den giver utallige muligheder for at sno sig uden om skatten, hvis man har mulighed for at udnytte de eksisterende regler kreativt, så vi bør have skatteregler, der ganske enkelt sikrer, at indtægtsgivende virksomhed i Danmark også beskattes i Danmark.

Kl. 10.05

Spørgsmålet om multinationale selskaber er jo egentlig lige så simpelt, som den virkelighed, vi snakker om, er urimelig. Vi står fast på, og det er selvfølgelig rimeligt nok, at almindelige lønmodtagere og almindelige erhvervsdrivende i dette land skal betale skat. Det er fair nok, det er rimeligt. Men hvad med store multinationale selskaber, som har den ene fordel, at de er i stand til at rykke rundt med beløb på tværs af landegrænser; og har den anden fordel, at de er i stand til at betale de dyreste skatteadvokater og revisorer til at hjælpe sig undervejs – hvordan kan det så være, at de som de eneste skal have lov til at sno sig udenom?

Det er årsagen til, at vi i SF sammen med Enhedslisten har taget initiativ til denne forespørgsel. Der er en urimelighed i, at vi står fast på, at almindelige lønmodtagere skal betale skat, mens store multinationale selskaber har alt, alt, alt for gode muligheder for at sno sig udenom.

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne til F 17, hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Verner (S):

Det er naturligvis vigtigt, at vi fortsat kan finansiere vort velfærdssamfund. Derfor er det selvfølgelig også afgørende, at vi har mulighed for at opkræve skatter, også af de mange multinationale virksomheder, som har en endog meget stor omsætning.

Det er naturligvis stødende for den enkelte, når man ser rækken af disse virksomheder, som har meget stor omsætning og meget stor aktivitet i vort land, men som ikke betaler skat. Det er jo ikke nogle virksomheder, der ligger i en baggård, det er efter folks opfattelse nogle af de allerstørste benzinselskaber og selskaber som McDonald's, osv., osv. Det er efter vores opfattelse vigtigt, at vi kommer til bunds i den problematik, der er om beskatning også af disse selskaber.

Hvis andre lande er mere aktive, har fundet nye modeller for at beskatte, er sagen jo, at så falder beskatningen i disse lande i stedet for i vort land. Sjældent sker der i hvert fald det, at man får beskatning i begge lande. Der kan også ske det, at fortjenesten placeres i et land, hvor der overhovedet ikke betales skat, og så er det jo endnu mere problematisk. Jeg tænker på de såkaldte skattely.

Jeg håber, vi med den debat, vi har rejst her gennem forespørgslen sammen med Det Radikale Venstre, kommer mere til bunds i sagen og får flere oplysninger, der giver os nye muligheder for at sikre beskatningen også af disse store virksomheder. Alt andet vil være stødende for retsbevidstheden, og derfor har vi rejst denne forespørgsel.

Besvarelse**Skatteministeren** (Svend Erik Hovmand):

Jeg er blevet bedt om at gøre rede for, hvad regeringen agter at gøre for at sikre, at multinationale selskabers indtægter i Danmark beskattes på lige fod med andre indtægter, og at der ikke sker misbrug af transfer pricing. Herudover er jeg blevet bedt om at svare på, om det er regeringens opfattelse, at multinationale selskaber efterlever gældende skatteregler.

Lad mig gøre det helt klart fra starten af denne debat: Regeringen vil ikke under nogen omstændigheder holde hånden over virksomheder, der forbyder sig imod gældende regler. Og lad mig samtidig understrege, at de regler, vi benyt-

ter os af, er de regler, som også gælder i andre OECD-lande, og de skal efterleves.

Der kan selvfølgelig være flere både gode og mindre gode grunde til, at multinationale selskaber ikke betaler skat eller ikke betaler skat i det omfang, som man kunne forvente i Danmark. Det samme gælder i øvrigt også danske firmaer, der arbejder i udlandet. Den mest nærliggende grund er selvsagt, at de pågældende selskaber ikke er i stand til at opnå et overskud. Det kan der være en rimelig forklaring på, men gentages det år efter år, må man spørge: Hvordan kan det være, at de ikke tager konsekvensen af den manglende succes og forlader landet?

Kl. 10.10

En anden grund kan være, at de multinationale selskaber ikke er forretningsmæssigt til stede her i landet. De har måske solgt deres rettigheder til at udnytte produktet eller varemærket her i landet til et 100 pct. danskejet selskab. Skattepligten påhviler i dette tilfælde det danske selskab og ikke det multinationale. En tredje, knap så enkel, men måske nok så relevant grund kan være, at den værdiskabelse, som et multinationalt foretagende udfører, ikke sker her i landet.

I den tv-udsendelse, som nok har været en medvirkende årsag til denne forespørgselsdebat, spørges en direktør fra et stort ikkeskattebetalende multinationalt foretagende, om han anser sin virksomhed for en succes, hvad han svarer bekræftende på. Men dermed være jo ikke sagt, at succesen er knyttet til aktiviteten eller værdiskabelsen her i landet. Er den ikke det, er der heller ikke efter gældende regler grundlag for at beskatte værdiskabelsen her i landet.

Lad mig give et eksempel. Et udenlandsk selskab ejer et meget værdifuldt varemærke. Varemærket er faktisk så værdifuldt, at det eneste, man kan foretage sig i det danske datterselskab, er at sætte en dansk mærkat på og så køre varerne ud i butikkerne. Varen sælger faktisk sig selv, omsætningen er enorm, fordi det udenlandske selskab har opbygget et navn gennem mange, mange år.

Når skatten skal fordeles mellem selskabets hjemland og Danmark, er der ingen tvivl om, at værdien er skabt i hjemlandet, og det er derfor også dette land, der har retten til skatten. De danske funktioner er rent rutinemæssige og derfor billige, og skatten må derfor også være meget begrænset, selv om der har været en stor omsætning.

Skal man udstrække skattepligten til også at omfatte værdien af den del af udbyttet af f.eks.

et varemærke, der finder sted i det enkelte land, bevæger vi os langt væk fra de principper, som i dag følges internationalt. Et rederis skattebetaling ville i så fald ikke tilfalde det land, der er flagstaten, men blive fordelt efter, hvilke verdenshave man nu engang har besejlet, og hvilke havne man nu engang har anløbet. Tilsvarende ville en medicinalvirksomhed blive beskattet i de lande, hvor forbrugerne findes, og ikke de steder, hvor produktionen foregår, eller hvor opfindelsen er gjort, eller hvor patentet ejes.

Jeg ved godt, det er kompliceret, men det er nødvendigt at nævne disse ting for at fastslå, at Danmark ikke kan udstrække sin skattepligt til at omfatte aktiviteter og værdiskabelser, som ikke finder sted her i landet. Det, man skal beskattes af i Danmark, er den værdi, man genererer i Danmark, og denne pointe er efter min opfattelse helt central for at forstå den internationale selskabsbeskatning.

Man kan også prøve at vende eksemplet om. Vi har jo også i Danmark koncerner, der har værdifulde varemærker, som ejes af virksomheder i Danmark. Vi ville heller ikke bryde os om, at andre lande gjorde krav på størstedelen af afkastet af disse mærker, selv om en meget stor del af omsætningen sker i udlandet.

Når dette er sagt – og det er kun som forklaring, ikke som et forsøg på forsvar for nogen – skal der heller ikke herske tvivl om, at Danmark i lighed med alle andre lande har en stor udfordring i at sikre den rette skattebetaling fra selskaber, der opererer i flere lande. Det er en stor udfordring. Den selvkontrollerende effekt, som består i, at de kontraherende parter har modstående interesser, og som i disse tilfælde gør skattekontrol med afregningspriser irrelevant, eksisterer jo ikke eller kun i meget ringe omfang, når parterne på hver side af bordet repræsenterer den samme koncern. Når en virksomhed f.eks. sælger til en dattervirksomhed på den anden side af en grænse, er der jo ikke den konkurrence, som hvis det er to forskellige virksomheder, og derfor er det selvfølgelig meget, meget vigtigt, hvilke spilleregler man skal benytte.

Kl. 10.15

Det er vigtigt at slå fast, at regeringen finder de internationale virksomheders manglende skattebetaling fuldstændig uacceptabel, når det skyldes misbrug af transfer pricing eller anden ulovlig virksomhed. Det er stødende for retsbevidstheden, og det er konkurrenceforvridende, det er kort og godt uacceptabelt. Men det er også vigtigt, at den indsats, der skal gøres, er

målrettet mod det reelle problem. Den skal være afstemt efter problemets størrelse, og den må ikke ramme i flæng, så en række virksomheder, for hvem denne problemstilling er irrelevant, pludselig belastes af en masse bøvl og usikkerhed i det daglige arbejde.

Når man skal vurdere, om kontrollen er tilstrækkelig, er det vigtigt at have en fornemmelse af, hvor stort problemet er. Man er jo nødsaget til at vide, hvor fremskreden sygdommen er, når man ordinerer medicinen. Siden sidste forår har debatten i den henseende været noget afsporet. Vismændene er blevet taget til indtægt for, at der skulle være tale om skatter mellem 20 mia. kr. og 40 mia. kr. Jeg vil her nøjes med at konstatere, at vismand Søren Bo Nielsen selv har kaldt denne fortolkning for en myte, der beror på en grov fejllæsning af vismændenes rapport, og jeg går ud fra, at vi hermed ikke behøver at høre om disse tal mere.

Der har også løbende været fremhævet forskellige lister over selskaber, der angiver ikke at betale skat. Disse lister kan jo i bedste fald kun bruges til en meget grovmasket undersøgelse, der ikke siger noget som helst om årsagen til, at de ikke betaler. De er for mig at se mest velegnede, hvis man ønsker at hænge virksomheder ud.

Skatteministeriet har selv lavet en analyse af problemets omfang, og sammenfattende siger Skatteministeriets meget omfattende analyse, at man ikke tror på, at det kan være skatter på mere end 5 mia. kr., men at det ikke kan afvises, at pengene netto flyder ind i Danmark, altså til vores fordel.

At vi ikke har noget voldsomt stort problem i forhold til andre lande, understreges jo også af, at den danske selskabsskat ligger i den lavere ende af OECD-landenes. Dette bliver endnu mere udpræget, når man sammenligner med de lande, som danske virksomheder primært samhandler med og etablerer sig i. De danske regler på området ligger i den tunge ende i forhold til andre landes regler, så vi er altså skrappere. Ressourcemæssigt er der sket en betydelig opprioritering i Danmark, og så vil jeg endelig nævne, at koncerner kan miste vigtige styrings- og beslutningsredskaber ved generel brug af forkerte afregningsprincipper.

Allerede af disse grunde er det vanskeligt at se, at Danmark skulle have et uforholdsmæssigt stort problem. Vi har samme problemer som alle andre lande, og vi arbejder på at løse dem sammen med andre lande. Området er derfor karakteriseret af en meget høj international koordinering.

ring, og denne koordinering sker fortrinsvis gennem OECD, men også i EU-regi arbejdes der med det. Vigtigt er det, at man fra OECD har lavet en såkaldt modeloverenskomst, som er den skabelon, der bruges, når to lande indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst, og i modelens artikel 9 bestemmes det, at man skal bruge armslængdestandard, som det hedder, i transfer pricing-sager. Der skal altså være klare regler for, hvad er det for nogle priser, man afregner med sit datterselskab. Det skal ikke være sådan, at man frit kan fastsætte disse priser. Der skal selvfølgelig være klare regler for det, og det er der også.

I artikel 25 findes retningslinjerne for, hvordan man løser tvister mellem involverede lande. Der er tale om et omfattende stykke arbejde, som bliver taget meget seriøst i de enkelte lande. Det helt centrale er, at man ved at acceptere OECD-principperne på én gang er nået meget langt i koordineringen mellem 29 lande. Havde man ikke haft disse fælles retningslinjer, ville enhver sag starte med, at man skulle gætte på, hvordan et andet land ville se på de sager, der er tale om, og det kan ingen være tjent med.

Kl. 10.20

Man skal huske på, at Danmark er medlem af det internationale økonomiske samfund. Der er jo ikke tale om Albanien før Jerntæppets fald. Det betyder, at vi har åbnet vore grænser for varer og for tjenesteydelser, kapital og meget mere, og det tror jeg de fleste af os er tilhængere af. At åbne grænser giver valgmuligheder, må ikke opfattes som en trussel eller en svaghed. Det er en styrke.

Hvis man har fulgt debatten, kunne man godt kunne få indtryk af, at der overhovedet ikke er gjort noget på transfer pricing-området i Danmark. Det er langt-, langtfra tilfældet. Området er højt prioriteret og har været det siden 1998. I 1998 skete der både en lovmæssig og en ressourcemæssig opprioritering, og lovpakken følger OECD-principperne meget nøje. Man skal huske på, at der i denne sammenhæng er tale om en meget ny lovpakke, som vi ikke har set det fulde udbytte af endnu. Der er ikke fuldt implementeret, resultaterne er i hvert fald endnu ikke kommet i fuldt omfang.

Desuden har vi oplysningspligten, der forpligter skatteyderne til i selvangivelsen at afgive oplysninger om art og omfang af de kontrollerede transaktioner. Der er en dokumentationspligt, der er et godkendelseskrav, der er en frist-

forlængelse, og alle disse ting er utrolig vigtige at have med i overvejelserne.

Der er altså tale om en lovpakke, der placerer os i den tunge ende, hvad regler angår, og det er vigtigt at være opmærksom på, at der ligger et betydeligt præventivt sigte i denne lovgivning. Lovpakken blev fulgt op med en betydelig ressourcemæssig opprioritering vedrørende ligning af de store selskaber herhjemme. Der er oprettet en særlig enhed i Told og Skat, og der er oprettet en hel afdeling med kontorer i København og Århus, hvor man udelukkende arbejder med at ligne større selskaber i den finansielle sektor. Bare inden for staten er der vel omkring 150 mennesker beskæftiget med ligning af de store koncerner, og hertil kommer alle de medarbejdere, der er beskæftiget ude i kommunerne. Der er altså sket en betydelig opprioritering i de seneste år, og vi er faktisk gået i gang med at høste frugten af denne opprioritering.

Tingene sker ikke fra den ene dag til den anden, men det er vigtigt at få med, at opprioriteringen *har* båret frugt. Siden 1998 er der rejst mere end 200 transfer pricing-sager, og det skønnes, at disse sager dækker over forhøjelser på mellem 3 mia. kr. og 3,5 mia. kr. i forhold til, hvis der ikke var gjort noget.

Jeg vil i denne sammenhæng pege på, at der konstant arbejdes på at forbedre effektiviteten i indsatsen. Allerede før debatten igen blussede op, iværksatte jeg i sommeren en række initiativer, der alle peger i retning af, at tingene skal gøres så effektivt som muligt. For det første har jeg bedt om grundige undersøgelser af andre landes værktøjer: Hvad er det for en måde, de gør det på? Kan vi lære noget af dem? For det andet har jeg bedt om, at man målrettet analyserer, om der er mulighed for at styrke kontrollen mere effektivt, og for det tredje vil jeg nævne, at transfer pricing nu er i en situation, hvor dokumentationspligten også er et af de meget vigtige områder. Hertil kommer, at vi har udarbejdet nye vejledninger og ny dokumentation.

Jeg skal afslutningsvis sige, at det niveau, vi nu er nået op på, har ført til, at andre lande kommer til os for at lære af os og den måde, vi gør tingene på. Det synes jeg er vigtigt. Senest har vi haft besøg af svenskerne for ganske kort tid siden, så vi er altså ganske langt fremme, og derfor vil jeg slutte med at sige, at selv om der er tale om komplicerede områder, og der er mange forhold, der spiller ind i multinationale selskabers skatteforhold, skal ændringerne i vores kontrol naturligvis baseres på fornuftige og gen-

nemarbejdede grundlag og ikke på mytedannelser.

Jeg vil endnu en gang understrege, at regeringen ikke under nogen omstændigheder vil holde hånden over hverken danske eller udenlandske selskaber, som misbruger reglerne.

Forhandling

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det lyder jo nærmest på skatteministeren, som om vi kunne opnå enighed her i salen i dag.

Skatteministeren understreger, at vi har gjort meget, og at vi er nogle af de fremmeste på dette område. Det vil jeg gerne anerkende, og det synes jeg er fint. Det, der bare bekymrer mig, er, at hvis vi er nogle af de fremmeste og fortsat har 1.200 selskaber her i landet, der ikke betaler skat, ser det godt nok sort ud andre steder. Men jeg vil gerne anerkende, at der er gjort en indsats.

Kl. 10.25

Vi var jo selv sammen med Socialdemokratiet, De Radikale og SF med til at vedtage lovgivning tilbage i 1998 om de internationale regler på OECD-området i forbindelse med pinsepakken. Det var de borgerlige partier ikke, så jeg vil gerne anerkende, at man i dag slutter op om den lovgivning. Det er vi glade for.

Ministeren brugte lang tid heroppe på at forklare om al tvivlen, fordi vi ikke ved, hvorfor de 1.200 selskaber ikke betaler skat. Det er fuldstændig korrekt. Vi ved ikke, om det er, fordi de faktisk ikke kan opnå et overskud her i landet; vi ved ikke, om det er, fordi de ikke selv, men blot deres varemærke, er til stede, og vi ved ikke, om det er, fordi deres værdier ikke skabes her i landet. Det er fuldstændig korrekt; det ved vi ikke, vi ved ikke, hvad grunden til det er. Vi ved heller ikke, hvor højt tallet er, vi ved ikke, om vismændene har ret – det har de nu formodentlig ikke, formodentlig var det tal sat for højt – og vi ved ikke, om Skatteministeriet havde ret, da Skatteministeriet forsøgte at fastsætte tallet.

Det er korrekt, at listen er så grovkornet, at vi ikke kan sige noget som helst om, hvorvidt disse her firmaer agerer lovligt eller ulovligt, og det er faktisk det, der er skandalen. Skandalen er, at vi ikke ved det. Vi ved, at der svømmer milliardbeløb rundt på området. En del af de milliarder vil tilfalde Danmark, og en del af de milliarder vil tilfalde udlandet, men alle de milliarder bliver der i dag ikke betalt skat af. De milliarder eksisterer ikke i statskasserne rundt omkring, og det,

der er skandalen, er, at vi ikke kan slå fast, hvor store de beløb er, og det, der er skandalen, er, at man lader tingene fortsætte og fortsætte og fortsætte.

Vi hører den ene gang efter den anden, også fra skatteministeren her i dag, at vi er en del af den internationale økonomi, at det er en globaliseret verden, og at vi har åbnet vore markeder. Ja, det har vi, og det, der så er opgaven for verdens regeringer, er faktisk at forsøge at styre det. Opgaven er at forsøge at styre den globale økonomi og forsøge at være dem, som sætter dagsordenen, netop fordi det er regeringerne, der er de folkevalgte ledere, og ikke firmaerne. Derfor er det også fint, at man i OECD-sammenhæng har lavet de regler, og så mangler vi bare, at der bliver fulgt op på dem, sådan at listen over 1.200 selskaber bliver mindre.

Jeg har hele vejen igennem erkendt, at det formodentlig ikke er alle 1.200 selskaber, der bryder reglerne, og lad mig tage ét op, nemlig Sonofon. Alle ved jo, at teleselskaberne kører med dundrende underskud, så grunden til, at Sonofon står på den liste, er formodentlig ikke, at de laver noget ulovligt, og ej heller at de anvender urimelige skattefradragsmuligheder. Nej, telebranchen kører med dundrende underskud, og derfor betaler de ikke skat i Danmark, så det er rigtigt, at vi godt kan tage en lang række af de firmaer væk, og det har jeg erkendt.

Det, jeg er interesseret i, er de firmaer, som laver noget, der er skruphamrende ulovligt. Man siger, at man gør en indsats, men jeg kan stadig væk se 1.200 firmaer på den liste, og det er ganske simpelt for mange. Det er for mange penge, vi til daglig går og betaler i skat, mens vi kan se de store slippe. Der er for stor kontrol af almindelige mennesker og for lille kontrol af de store selskaber, og det er en dårlig fordeling af ressourcerne i forbindelse med, at man kontrollerer folks skat.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad ministeren mere konkret vil gøre. Det er fint med alle de undersøgelser, for vi ved jo alle sammen – det er vi enige om – at vi mangler viden på dette felt. Men vi mangler også, at der kommer nogle konkrete bud, og jeg så meget gerne, at ministeren sagde: Vi sætter flere ressourcer af, for vi må erkende, at de sidste par års arbejde på dette felt har vist, at der er store muligheder, men også at der mangler megen viden, og at der er meget arbejde, der skal laves. Derfor sætter vi flere ressourcer af.

Indtil nu har jeg kun hørt ministeren sige, at det er et af de områder, man ikke skar i, da man i øvrigt lavede besparelser på Told og Skat. Det synes jeg ikke er godt nok. Jeg synes ikke, det kan tages alvorligt, at man vil lave en indsats, hvis der ikke tilflyder området ekstra ressourcer.

Jeg vil sige her til sidst, at det er vigtigt at holde fast i, at det her ikke bliver en diskussion om forklaringen på, at firmaerne ikke betaler skat, for det er ikke det, vi skal diskutere i dag. Det, vi skal diskutere i dag, er, at vi ved, at en del af de 1.200 – ikke nøjagtig hvor mange, men en del af dem – formodentlig laver noget ulovligt, og hvis det er sådan, at samtlige 1.200 på lovlig vis ikke betaler skat i Danmark, synes jeg, vi skal kigge hinanden i øjnene og sige, at vi må lave om på reglerne.

Der er tale om 1.200 selskaber, hvoraf en del ligesom Sonofon retmæssigt har underskud, der slipper for at betale skat. Men en del snor sig udenom at betale skat i et land, hvor vi normalt lægger vægt på, at de bredeste skuldre skal bære de tungeste læs. Hr. og fru Jensen skal ikke betale halvdelen af deres løn i skat, samtidig med at McDonald's og de store firmaer ikke betaler én krone her i landet. Det synes jeg vi skal se hinanden i øjnene og indrømme og ikke bare tale luftigt om undersøgelser og den slags ting.

Kl. 10.30

Jens Peter Verner (S):

I skatteministerens besvarelse af forespørgslen tror jeg, man specielt skulle lægge mærke til det toneleje, som skatteministeren havde.

Skatteministeren brugte et af sine sædvanlige udtryk: Virksomhederne skal ikke belastes af bøvl. Det betyder vel ikke modsat, at man ikke skal sikre sig, at disse virksomheder i hvert fald bliver undergivet fornøden kontrol, så de kommer til at betale den rigtige skat? Jeg går ud fra, at det synspunkt, at den rigtige skat skal betales, vejer højere end det synspunkt, som skatteministeren har haft mange gange om bøvl osv.

Jeg vil også godt sige om de lister, som skatteministeren henviser til: De ligger jo i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, de er offentligt tilgængelige for alle. Der kan man se disse 1.200 virksomheder, hvoraf den første på listen er et stort multinationalt benzinselskab. Der kan gives mange forklaringer, men det er utroligt, hvis ikke de tjener så meget, at de kan betale skat i vores land osv. Men det er jo ikke kun disse 1.200. Hvad med alle dem, der kommer lige efter, der måske

ikke betaler den rigtige skat? De er jo mindst lige så interessante.

Jeg har også godt hørt, at skatteministeren mener, at det måske drejer sig om 5 mia. kr. Men hvis det nu er 5 mia. kr., er det vel sådan set også værd at tage fat om. Det er formentlig ikke 5 mia. kr., det er formentlig noget mere. Det er formentlig heller ikke de der måske op til 40 mia. kr., men det ligger et eller andet sted midt imellem.

Jeg mener faktisk, at der er meget at tage fat på.

I Socialdemokratiet lægger vi afgørende vægt på, at når man skal beskattes, så sker det på et retfærdigt grundlag. Derfor er det jo også stødende for den store del af befolkningen, der hver eneste dag passer deres arbejde, at se, at mange selskaber rent faktisk ikke betaler.

For Socialdemokratiet er det afgørende – og det kan altså ikke gradbøjes – at skattebetalingen sker i overensstemmelse med den reelle indtjening, og det er såmænd også derfor, vi har bidraget til den her forespørgsel.

Det er selvfølgelig helt afgørende, at skattekontrollen er til stede også i de mange selskaber, der opererer i flere lande. Det er helt uacceptabelt, når et meget stort antal selskaber, såkaldt multinationale, åbenbart kan drive forretning i Danmark uden skattebetaling og via sine selskabskonstruktioner kan placere overskuddet i andre lande eller måske i skattely.

Man kan jo godt spørge: Kan det virkelig være så dårligt, at selv den største burgerkæde ikke har betalt skat i Danmark i 21 år? Man kan selvfølgelig sige: Jamen der er nogle folk, der arbejder i den kæde dér, fortrinsvis unge mennesker på frikort. Og det samme kunne jeg sige om benzinselskaber og andre selskaber.

Det, der undrer mange, når man har været igennem den lange liste, som jo er tankevækkende læsning, er, at det er muligt at undgå skattebetaling til finansiering af det danske velfærdssamfund. Mange undrer sig over, hvordan det kan lade sig gøre, og peger på det lille selskab Thisted Bryghus, som betaler skat. Multinationale virksomheder med samme produkter gør det ikke. Det er helt uacceptabelt.

Jeg har set i skatterevisorernes blad, at det er en svær opgave at opkræve disse skatter, og derfor synes jeg også, det er betænkeligt, at det, der gøres på selskabsskatteområdet ude i kommunerne i den kommende finanslov, reduceres med 15 pct. Det vil sige, at indsatsen for selskabsbeskatningen reduceres, og der er heller ikke til-

strækkelige værktøjer til rådighed, det er helt åbenbart.

Som sagt ved vi ikke, hvor stort beløbet er. Vi synes, det er nødvendigt at arbejde grundigt med det her, og derfor skal jeg også på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre, at multinationale selskaber kommer til at betale skat i Danmark i overensstemmelse med den reelle indtjening.

Folketinget konstaterer, at der eksisterer et misforhold mellem en række multinationale selskabers forretningsmæssige aktiviteter i Danmark og deres skattebetaling i landet.

- Folketinget opfordrer derfor regeringen til
- at tage initiativer, der øger bemanningen i Told- og Skattestyrelsens transfer pricing-kontor og i afdelingen for selskabsrevision,
 - at fremlægge forslag til afskaffelse af de huller i skattelovgivningen, der i dag giver de multinationale selskaber mulighed for – lovligt – ikke at betale skat i Danmark på trods af omfattende forretningsmæssige aktiviteter,
 - senest den 1. februar 2003 at fremlægge en redegørelse for, hvilke lovgivningsmæssige og administrative initiativer regeringen agter at tage for at sikre en retfærdig beskatning af multinationale selskaber i overensstemmelse med indtjeningen, og
 - i redegørelsen at oplyse, hvilke initiativer der de senere år er taget såvel lovgivningsmæssigt som administrativt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 4).

Kl. 10.35

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Peter Christensen (V):

I forhold til det forslag til vedtagelse, der lige er blevet fremsat, skal jeg meddele, at vi fra Venstres side af flere grunde ikke kan stemme for. Det vil også fremgå af den følgende debat, at bl.a. antallet af medarbejdere jo ikke er det centrale spørgsmål i den her sag, men et spørgsmål om værktøjer. Så omtales der i forslaget huller i skattelovgivningen. Hvilke huller det drejer sig

om, er der ingen, der på noget tidspunkt har kunnet redegøre for. Der er altså tale om mere følelsesmæssige huller. Det vil Venstre ikke stemme for, da vi ser vanskeligheder ved at løse problemer med følelsesmæssige huller.

Derfor skal jeg på vegne af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at arbejde for, at multinationale selskaber betaler skat i overensstemmelse med lovgivningen og internationale aftaler.

Folketinget konstaterer, at skatteministeren har oplyst, at der i sommer er iværksat en række initiativer for løbende at sikre en effektiv administration af transfer pricing-reglerne.

Initiativerne indebærer bl.a., at Told- og Skattestyrelsen

- har iværksat en undersøgelse af transfer pricing-dokumentationen som en del af selskabsligningsplanen for 2003, hvor selskabernes dokumentationspligt vil blive undersøgt og indholdet i de foreliggende dokumentationer blive vurderet,
 - om kort tid vil offentliggøre en omfattende dokumentationsvejledning,
 - er i gang med at undersøge og analysere de udenlandske transfer pricing-regler, herunder bevisbyrde- og bødereglene. I det omfang resultatet af undersøgelsen viser, at der er behov herfor, vil der blive taget skridt til at indføre bøder for utilstrækkelig dokumentation,
 - er i gang med at undersøge den udenlandske administration af transfer pricing-reglerne og har iværksat et arbejde med at udvikle rammerne for samarbejdet mellem de involverede danske myndigheder og for de værktøjer, der anvendes til kontrolopgaven.
- Folketinget opfordrer på den baggrund skatteministeren til inden udløbet af denne folketingsamling at give Folketinget en redegørelse om resultaterne af undersøgelserne.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 5).

Formanden:

Der er stadig væk taletid tilbage.

Peter Christensen (V):

I forhold til debatten vil jeg sige tak til ministeren for hans gennemgang af problemstillingen.

Det er en gennemgang, der åbenlyst har været nødvendig, fordi debatten om transfer pricing har været præget af mange misforståelser.

For Venstre er det vigtigt, at alle bidrager til fællesskabet. Det gælder selvfølgelig også de multinationale selskaber, der har stor betydning for dansk erhvervsliv.

Kl. 10.40

Jeg synes, at det er fuldstændig urimeligt at lægge de multinationale selskaber for had. De er faktisk en gevinst for Danmark, deres tilstedeværelse gør os til et rigere land. Hvor ville det være kedeligt, hvis man ikke kunne få drikkevarer fra Coca-Cola eller købe chokolade fra Nestlé eller købe burgere fra McDonald's. De multinationale selskaber har givet Danmark et friskt pust udefra med gode mærkevarer, som danske forbrugere efterspørger. Og forbrugernes efterspørgsel skyldes ikke mindst mærkevarernes internationale præg.

Derfor glæder det mig, at Folketinget i dag har denne forespørgselsdebat. Derved kan vi forhåbentlig få fakta på bordet og ikke blot nikke tamt til udokumenterede påstande fra manipulerende tv-programmer og fra udlandsforskrækkede nationalister på venstrefløjen.

Mange undrer sig selvklart over, at nogle virksomheder ikke betaler skat i Danmark, og den slags overraskende forhold er altid gode til at skabe debat. Men forklaringen er jo enkel: Når en række multinationale selskaber ikke betaler skat i Danmark, skyldes det jo, at de ikke tjener penge i Danmark. Længere er den historie ikke. Spørgsmålet er ikke, om virksomheder i Danmark betaler skat. Spørgsmålet er, om de har noget overskud at betale skat af.

Mange virksomheder i Danmark, både små og store, betaler til tider ingen skat. Det kan skyldes, at de virksomheder i en periode ikke har haft noget overskud. Det angriber vi dem ikke for. Derfor er det jo dybt ulogisk, at man pludselig indtager en anden holdning, når virksomhederne dækker flere lande og dermed bliver kaldt multinationale. Det er en underlig snæversynet, nationalistisk indgangsvinkel.

Man glemmer jo også, at selv virksomheder, der ikke betaler skat, f.eks. fordi de i en periode ikke har overskud, alligevel bidrager positivt til det danske samfund. For det første skaber de arbejdspladser og indtægter til statskassen gennem beskatning af arbejdsindkomsterne. For det andet betales der moms af omsætningen i Danmark. Så i den forstand kan virksomheder, der

ikke betaler selskabsskat, sagtens bidrage positivt til statskassen.

Dertil kommer, at udenlandske firmaer trækker viden og knowhow til landet. Det har bestemt en positiv afsmitning på resten af økonomien, men det bliver fuldstændig glemt i den her debat. Men det forbavser mig overhovedet ikke, at den danske venstrefløj er forrest i kampen for at sprede uvidenhed og misundelse. Sådan har det altid været.

Det undrer mig heller ikke, at gamle venstreorienterede får julelys i øjnene ved tanken om at kunne opkræve mellem 20 og 40 mia. kr. i ekstra skat. Sagen er bare, at de penge ikke findes, der er ikke penge, der flyder uden om statskassen. Tværtimod kan det endda være, at Danmark tiltrækker skattebetaling og høster en gevinst, fordi den danske selskabsskat ligger i den laveste ende i EU-sammenhæng.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se ovenfor*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er der tre medlemmer, der har bedt om en kort bemærkning. Det er først fru Pernille Rosenkrantz-Theil, derefter hr. Jens Peter Verner sen og hr. Morten Horman.

(Kort bemærkning):

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det er ganske fantastisk, at vi skal lægge øre til den store forsvarstale for de multinationale selskaber fra Venstres ordførers side. Der er ikke nogen her, der angriber de multinationale selskaber, medmindre hr. Peter Christensen også opfatter det som et angreb på danske statsborgere, når vi beder dem om at betale skat. Jeg opfatter det ikke som et angreb, jeg opfatter det som en ganske almindelig procedure i et vel-færdssamfund, at alle yder et bidrag til fællesskabet, herunder også de multinationale selskaber.

Så vil jeg gerne sige, at hvis det er følelsesmæssige huller, vi har med at gøre, og ikke reelle huller, så er der jo kun to muligheder. Så er der enten den mulighed, at de 1.200 selskaber, samtlige 1.200 selskaber, snyder, altså ulovligt unddrager sig at betale skat, eller at samtlige 1.200 virksomheder har et reelt underskud. Det er de to muligheder, der er, hvis vi taler om, at det er følelsesmæssige og ikke reelle skattehuller.

Så vil jeg gerne bede hr. Peter Christensen om at sige, hvilken af de to muligheder vi taler om. Og så vil jeg gerne sige, at hvis hr. Peter Christensen kommer herop og påstår, at de alle sammen reelt har underskud, så kan det godt være, at jeg, selv om jeg ikke har gået på handelsskole, dog har lært så meget, at hvis man kører med et reelt underskud – for nogle virksomheders vedkommende i over 20 år – så plejer man normalt at sige, at det ikke er rentable virksomheder, og derfor lukker man ned.

Jeg tror ganske simpelt ikke på, at McDonald's ikke har tjent en krone i Danmark i de 20 år, de har været her.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, hr. Peter Christensen måske skulle overveje en ekstra gang, om det nu er klogt at afvise, at der er problemer på området, fordi man rent ideologisk ser på det her. Det synes jeg man skulle overveje. Jeg vil sige om det følelsesmæssige, som hr. Peter Christensen mener er det eneste grundlag, man har: Det er ikke tilfældet. Vi har ikke i Socialdemokratiet overtaget Venstres synspunkter om det følelsesmæssige skattetryk. Det er jo det, man ellers normalt opererer med.

Jeg synes, det er en hård anklage at sige om tv-udsendelsen om disse skatteakrobater, at den var groft manipulerende, det synes jeg rent faktisk. Jeg synes også, det er rimeligt at sige til hr. Peter Christensen: Der flyder ikke store beløb uden om skattevæsenet, det var synspunktet. Skatteministeren oplyste for et øjeblik siden, at der rent faktisk i hvert fald efter Skatteministeriets opfattelse mindst er tale om 5 mia. kr. Der er altså en væsentlig forskel på de to synspunkter.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg ærgrer mig lidt over, at jeg ikke så tit går til familiefester med hr. Peter Christensen, for jeg tror, at denne her tale ville have gjort sig godt i et festligt lag. Til gengæld skulle man lede længe efter at finde nogle indholdsmæssige bud på, hvad Venstre egentlig vil gøre ved det her problem, hvor der, uanset om man holder sig til Skatteministeriets meget lave bud, er ganske store milliardbeløb, der går den danske statskasse forbi.

Så uden at gå ind og diskutere følelsesmæssige huller eller andre udtryk, som hr. Peter Christensen måtte synes er festlige at bringe på banen, så kan jeg da i hvert fald konstatere, at man

i Venstre tager en liste med 1.200 selskaber, som ikke betaler skat, ryster på hovedet af dem og siger: Jamen sådan må det være. Når de selv siger det, så må det jo være sådan, at de ikke betaler skat.

Hvis det er sådan, så vil jeg sige, at man enten er talblind eller mere naiv, end politiet tillader.

Det, der står tilbage på bundlinjen, er, at vi har en situation, hvor vi er enige om, at alle mennesker i det her land skal betale deres indkomstskat. Vi er enige om, at den lille erhvervsdrivende søreme også skal betale sin skat, men vi er åbenbart ikke enige om, at der over for nogle af de største virksomheder i denne verden, nogle af de største virksomheder i Danmark, også skal gøres en indsats, en ekstra indsats, for at de også bidrager til fællesskabet. Det synes jeg er lidt skuffende.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at de regler, vi følger i Danmark, er OECD's regler, og i min tale startede jeg med at slå fast, at alle skal overholde de gældende regler i Danmark. Jeg er bare endnu ikke blevet overbevist om listen på 1.200. Jeg fik valgmulighederne heroppe, det var jo ventligt: enten snød de, ellers var reglerne ikke gode nok. Ministeren fremlagde nogle udmærkede grunde for den enkelte virksomhed til, at den ikke kunne betale skat i Danmark. Jeg var så glad for den redegørelse, for det var fakta, der kom ind i debatten. Men jeg føler ikke rigtigt, der er blevet lyttet til de argumenter.

Men så skal jeg forholde mig til, at hvis der er 1.200 virksomheder, der ikke betaler skat, så snyder de nok. Nej, det kan jeg jo ikke vide noget om, og derfor har vi jo også et system, som kontrollerer netop de interne afregningspriser. Det er en afdeling, som er blevet styrket, og som vi bakker fuldt op bag. Derfor synes jeg, det stadig væk for mig er nogle følelsesargumenter, jeg har hørt indtil nu, for der er intet konkret.

Kl. 10.50

Socialdemokratiet peger igen på McDonald's. Jamen er det sådan en kollektiv anklage mod en navngiven virksomhed, vi skal fortsætte med? McDonald's har skrevet ud, at vi alle sammen kunne komme og gennemse deres regnskaber. Gad vide, om Socialdemokratiet har gjort det, siden de kan blive ved med at anklage en navngiven virksomhed. Det synes jeg faktisk er groft. Så vi ryster bestemt ikke på hovedet. Vi vil bare ikke være med til en heksejagt, og vi ser, når

man gennemgår regnskaberne, at der faktisk til tider er ganske gode grunde til, at en virksomhed ikke betaler skat. Men vi følger OECD's regler, og de regler, der er på det område, skal bestemt overholdes.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er Det Radikale Venstres holdning, at man ikke skal udråbe alle de koncerner, vi taler om her, som forbrydere. Det er den ene side af sagen. Men den anden side af sagen er også, at man heller ikke behøver at være fuldstændig hamrende naiv i forhold til, om der her er en problemstilling eller ej.

Der vil jeg blot spørge Venstres ordfører, om det ikke gør indtryk, når professor, dr.jur. Erik Werlauff og advokat Kjeld Skov i en artikel, som de har skrevet sammen, nævner, at hvis man sender en mand som Christen Amby ud til nogle af de virksomheder, som har været omtalt, så vil der begynde at komme indtæger. Det vil ske, hvis en mand af hans type aflægger den danske del af en koncern et venligt besøg – ingen navne nævnt, skriver de – og kigger lidt i papirerne. Gør det ikke indtryk, når to så kompetente folk skriver det? Eller når Søren Bo Nielsen, professor og vismand, siger, at det ikke virker sandsynligt, at de to nævnte virksomheder gennem så mange år har kunnet slippe af sted med ikke at bidrage til koncernens samlede indtjening. Der findes ikke mange virksomheder, som år efter år fastholder underafdelinger med så store tab. Det er dårligt købmændskab.

Gør sådanne udtalelser overhovedet ikke indtryk på Venstres ordfører?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal understrege, at vi i Enhedslisten i modsætning til Venstre faktisk stemte for de internationale regler på området. Det er bare for lige at kommentere det der med venstrefløjsnationalister, eller hvad det var, vi blev kaldt heroppefra.

Vi er meget glade for de internationale regler, og jeg er glad for at høre, at også Venstre bakker op om de regler, på trods af at man stemte imod dem i sin tid. Jeg er glad for, at man har ændret holdning på det punkt.

Lad os nu sige, at samtlige de 1.200 selskaber her faktisk overholder de regler. Nu går jeg så ind på hr. Peter Christensens tankegang og siger: Selvfølgelig, når de siger, at de har under-skud, blabla, så har de det også. De overholder

OECD's regler. Der foregår ikke forbudt transfer pricing.

Lad os så sige, at årsagen til, at de det ene år efter det andet ikke betaler skat, er deres store fradragsmuligheder i Danmark. Lad os sige, at det er årsagen. Det er rent tankespind, det her; det er en hypotese. Mener hr. Peter Christensen så, at det er i orden, at de selskaber har så store fradragsmuligheder, at de slipper for at betale skat, når hele den danske befolkning samtidig betaler 50 pct. eller mere i skat? Mener hr. Peter Christensen, at det er et rimeligt forhold?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har stadig til gode i festtalen at høre, hvad det er, Venstre faktisk vil gøre ved det her problem. Men det glæder jeg mig selvfølgelig til.

Hvis man tager en anden opgørelse end de næsten 1.200 selskaber, som hr. Peter Christensen åbenbart ikke kan lide, så kan man jo se på nogle undersøgelser, som bl.a. Ugebladet A4 har været involveret i at lave. Der har man taget omkring 60 af de største selskaber i Danmark. Det er selskaber, som tilsammen har haft en årlig omsætning på næsten 160 mia. kr. De har samlet betalt mindre end 1 mia. kr. i skat. Gør det ikke indtryk på hr. Peter Christensen, at der er så voldsom omsætning og en så lille skattebetaling? Eller er det bare sådan, vilkårene er for at drive virksomhed i Danmark, at det åbenbart ikke kan lade sig gøre selv med en omsætning på 160 mia. kr. at tjene til at betale mere i skat, end de her virksomheder gør? Og hvordan stemmer det overens med, at vi samtidig insisterer og står fast på, at den almindelige lønmodtager i Danmark skal betale sine skatteprocenter fuldt ud, når store virksomheder med en omsætning på i alt 160 mia. kr. kan slippe med at betale under 1 pct. i skat?

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Først til Det Radikale Venstre: Jeg er meget glad for den tilkendegivelse om, at man vil diskutere det her principielt og ikke vil deltage i en jagt på navngivne virksomheder. Den melding vil jeg gerne kvittere for, for jeg synes, det modsatte simpelt hen ikke er værdigt for Folketinget.

Om det gør indtryk på mig? Det er altså en påstand om, at der er en hel masse penge at komme efter, og derfor har vi jo også fremsat det her forslag til vedtagelse. Der bliver spurgt,

hvad vi har tænkt os at gøre ved det. Så må jeg igen spørge: Har man ikke hørt efter, at vi faktisk vil undersøge muligheden for at give nogle værktøjer til, at man kan få de oplysninger ud fra virksomhederne om, hvad det er for principper, man bruger for udregningen af priser mellem f.eks. moder- og datterselskaber? Altså netop at man som skattemyndighed har muligheden for at se, om man overholder de regler, der er for transfer pricing. Det er vigtigt for os, fordi vi netop ønsker at sikre, at ingen snyder.

Hvis vi forudsætter, at de 1.200 virksomheder, der ikke betaler skat, har legale grunde til det, så skal jeg pludselig tage stilling til fradrag. Nu bliver jeg rigtig bekymret, for jeg troede, vi havde en diskussion også om transfer pricing, og fradragene har ikke noget med den side at gøre.

En af grundene til, at ikke alle virksomheder betaler skat i Danmark, er jo, hvis man afregner priser, hvor værdibeskatningen sker et andet sted end i Danmark. Sådant er OECD's regler, og der er vi altså en del af det internationale økonomiske samfund med alle de fordele, det også giver for Danmark.

Jeg prøvede i min indledende tale at sige, at der er nogle enorme fordele ved, at vi også har multinationale selskaber i Danmark, at vi rent faktisk også har multinationale selskaber, der har hovedsæde i Danmark. Hvad dét ikke har givet af arbejdspladser!

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes, det er vigtigt, når man lytter til hr. Peter Christensens tale, også at lægge mærke til nogle af de ting, der ikke bliver sagt.

Jeg har i anledning af denne debat som formand for Skatteudvalget bedt om at få et sammenhængende materiale, så enhver kunne gøre sig bekendt med, hvad der har været sagt om det her spørgsmål i hvert fald af væsentlige ting.

Der ligger 163 sider til Skatteudvalget. I et af bilagene kan man jo bl.a. se, at eksempelvis 22 multinationale selskaber med en samlet omsætning på over 50 mia. kr. ikke betalte en krone i skat sidste år. Der er en artikel fra Politiken, der hedder: »Billigere for selskaber at snyde med skat i Danmark«.

Men ud over disse artikler er der også bud på, hvad der kunne gøres, hvilket blev nævnt i forbindelse med Christen Amby, hvor det jo netop fremgår, at bare sådan en enkelt ekspert på

området åbenbart kan finde store beløb, når han er ude.

Jeg synes, det er tankevækkende, og jeg synes altså ikke, vi slipper fra det her, hvis ikke vi også accepterer, at der er et problem, men skøjter hen over problemet.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Så lad mig gentage mit spørgsmål. Hvis der findes de her 65 meget store virksomheder med en omsætning på 160 mia. kr., og de ikke betaler skat – men lad os sige, at de overholder de nuværende regler – mener hr. Peter Christensen så, at de nuværende regler er tilstrækkelige, hvis man kan have virksomheder, som omsætter for omkring 160 mia. kr. uden at komme til at betale skat? Eller skal vi til at se på, om vi skal have nogle bedre skatteregler?

Kl. 11.00

Lad os så sige, at de faktisk overholder loven, samtlige 1.200, uanset hvor naivt og talblindt det kan lyde, er reglerne så gode nok, eller er der ikke brug for, at vi går ind og skærper de her regler? Og jeg er ked af, at det kommer til at komplicere tingene yderligere. Nu har vi lige lært udtrykket transfer pricing, kan jeg høre, men jeg tror, man bliver nødt til at betragte det bredere og netop også se på fradrag- og afskrivningsmuligheder.

Jeg vil godt have hr. Peter Christensen til at svare på: Hvis nu det faktisk er sådan, at ingen af de her 1.200 virksomheder bryder loven og ingen af de her 65 virksomheder med en omsætning på 160 mia. kr. praktisk taget betaler skat, er det så ikke loven, der skal laves om?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu stillede Morten Homann ...

Formanden:

Hr. ...

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hr. Morten Homann stillede et spørgsmål i forlængelse af det, jeg sagde for et øjeblik siden.

Jeg vil blot repetere forespørgselsteksten for hr. Peter Christensen:

»Hvad agter regeringen at gøre for at sikre, at multinationale selskabers indtægter i Danmark beskattes på lige fod med andre indtægter, og at der ikke sker misbrug af transfer pricing?«

Det er to forskellige dele. Det vil altså sige, at det spørgsmål, jeg stillede for et kort øjeblik siden, om, at hvis det, de gør, er fuldt tilladt, er det så i orden, er fuldstændig relevant inden for teksten af denne forespørgsel. Derfor vil jeg gerne bede om, at der bliver svaret på spørgsmålet.

Vores principielle holdning er, at de bredeste skuldre i det her samfund skal bære det tungeste læs, ikke kun i Danmark, men internationalt. Når det nu er sådan, at vi har en globaliseret økonomi, må det selvfølgelig også være sådan, at de demokratisk valgte ledelser i den internationale økonomi, nemlig de forskellige regeringer, selvfølgelig løfter den opgave og sikrer, at de her selskaber ikke på tværs af landegrænser kan snyde for at betale skat. Det er det, vi beder om.

Det kan godt være, det bliver set som en heksejagt. Jeg mener blot, det er et spørgsmål om at løfte den opgave, det er at være en del af det internationale samfund, og sikre, at firmaerne bidrager til samfundet på lige fod med enkeltpersoner og nationale selskaber.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er også i denne sammenhæng værd at tænke en lille smule positivt indimellem. Jeg synes lige, vi kunne glæde os over, at der i år 2000 blev betalt 42 mia. kr. i selskabsskat. Hvordan kan det så være? Jo, det er jo, fordi vi i Danmark faktisk har en relativt lav selskabsskat på 30 pct., en selskabsskat, som i øvrigt blev sat ned under den socialdemokratisk ledede regering. Hvorfor gjorde man det? Det gjorde man, fordi det er vigtigt, at multinationale selskaber også søger til Danmark.

Hvis vi så forudsætter, at reglerne bliver overholdt af de selskaber, som trods alt har en stor omsætning, men ikke betaler skat – det var jo spørgsmålet – skal vi så i Danmark lave egne regler, der strammer op? Det vil jeg ikke anbefale. Det vil jeg fraråde kraftigt.

Konsekvenserne af at lave nationale regler, som ikke følger OECD, vil jo være, at multinationale selskaber i hvert fald ikke vil have hovedsæde i Danmark. Så hvis man laver ændringer på de her områder, skal det være på internationalt plan. Ellers vil gevinsten ved at lave de her regler være meget negativ for Danmark. Det vil koste en masse arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen lad os så begynde et sted.

Hvad står øverst på Venstres liste? Vi vil ikke have noget administrativt bøvvl, eller vi vil kontrollere disse 1.200 virksomheder, som er nævnt her, og måske også de 1.200, der kommer lige efter, og som betaler en lille smule i skat.

Var det ikke væsentligt at sige, at så starter vi med at kontrollere de virksomheder, så vi kan få den usikkerhed ud af verden; det må Venstre jo også have en interesse i? Og hvis vi ikke har tilstrækkeligt med folk til at kontrollere dem, må vi have folk sat på opgaven.

Så vil jeg godt spørge en gang mere: Hvad synes hr. Peter Christensen er mest positivt? En dansk virksomhed, der har et overskud på 100 mio. kr., betaler 30 mio. kr. i skat, og derefter er der 70 mio. kr. tilbage, eller en multinational virksomhed, der har et overskud på 100 mio. kr. og betaler 0 kr. i skat.

Det er det, der er virkeligheden. Det var jo det, de oplevede oppe på Thisted Bryghus: at de har et overskud og kommer af med disse 30 pct. i skat, mens en tilsvarende virksomhed ikke gør det.

Og lad mig så lige nævne om disse 42 mia. kr. i selskabsskat, at jeg synes, hr. Peter Christensen skulle gå et skridt længere og være opmærksom på, at det stort set er finansielle virksomheder, der betaler en meget, meget stor del af disse 42 mia. kr.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil da gerne endnu en gang svare og sige, at vi i Venstre finder det vigtigt, at også de multinationale selskaber kontrolleres. Derfor glæder vi os også over, at de tages med i ligningsplanen for 2003, og at man opstiller nogle mål og en målsætning. Det glæder os meget.

Det sidste spørgsmål forstod jeg ikke rigtig. Jeg skulle tage stilling til, om jeg hellere ville have danske virksomheder og nogle regler i Danmark, der gjorde, at vi ingen multinationale selskaber havde. Jeg opfatter det sådan, at hr. Jens Peter Vernersen i sin tid egentlig har været uenig med sit eget parti i, at man nedsatte selskabsskatten for netop at sikre, at der var multinationale selskaber i Danmark. Derfor er jeg mere enig med den tidligere regering i de dispositioner, den traf, end med hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når jeg sidder og lytter til hr. Peter Christensen, bliver jeg mere og mere forvirret. Jeg kan simpelt hen ikke finde ud af, hvad hr. Peter Christensen og Venstre mener. Mener hr. Peter Christensen, at de multinationale selskaber, vi her taler om, tjener penge i Danmark, laver nogen værdiskabelse i Danmark? Og hvis det er tilfældet, er det så i orden, at disse midler ikke kommer til beskatning?

Jeg kan forstå, at hr. Peter Christensen synes, det er en stor, stor fordel for Danmark, at vi har multinationale selskaber i Danmark. Er det også en stor, stor fordel, når det er sådan, at disse selskaber ikke betaler skat?

Og kan hr. Peter Christensen ikke godt forklare mig og den undrende befolkning, hvordan og hvorledes man kan have en stor multinational virksomhed i 21 år i Danmark, som ikke betaler skat? Hvad er årsagen til, at man ikke betaler skat? Er det, fordi man ikke tjener penge, eller er det, fordi reglerne er sådan, at pengene ikke kommer til beskatning?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi vender sådan set tilbage til det samme spørgsmål igen. Nu skulle jeg svare på, hvorfor en konkret virksomhed ikke har betalt skat i 21 år. Det er et spørgsmål, jeg er nødt til at sige jeg desværre ikke kan svare på, for jeg ved ikke, hvad det er for en virksomhed, og jeg har heller ikke set dens regnskaber.

Vi fik i starten af den her debat en redegørelse fra skatteministeren om, hvilke grunde der kunne være til, at en virksomhed ikke betalte skat. Den virksomhed, som spørgeren måtte have i tankerne, kunne jo være omfattet af de grunde, som blev skitseret i starten. Men det bliver en lidt flyvsk debat, for jeg ved ikke, hvad det er for en virksomhed, og jeg kan derfor desværre heller ikke svare på det.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg skal jo ikke anfægte hr. Peter Christensens vidensniveau.

Så vil jeg bare prøve at spørge hr. Peter Christensen, om Venstre sådan helt principielt synes, det moralsk er i orden, at man tjener penge, har en stor omsætning i Danmark, som ikke giver anledning til, at man betaler skat. Hvad synes Venstre om, at man tjener penge, som enhver

kan se stammer fra en ganske stor omsætning, i forhold til om man betaler skat? Er det i orden? Ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil gentage, hvad der er vigtigt for Venstre. Det er, at de regler, vi har i Danmark, som gælder for multinationale virksomheder, og som følger OECD's regelsæt, bliver overholdt. Det er vigtigt for Venstre.

Jeg synes, det er meget letkøbt, at man nu skal til at tage stilling til omsætningsbaseret skat. Det er det argument, vi hører hele tiden. Det er omsætningen, og hvilken skattebetaling der skal følge af omsætningen. Betyder det, at Socialdemokratiet fremover vil til at indføre en skat, der skal være afhængig af omsætningen? Det synes jeg da befolkningen har krav på at vide, for det er meget interessant.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Peter Christensen forholder sig overhovedet ikke til det, jeg spørger om. Det er rent principielt. Det nytter jo ikke noget at gå ud fra, at det bedste forsvar er et godt angreb, når det, man leverer, ikke engang er et godt angreb.

Kan hr. Peter Christensen ikke godt bare antyde, hvad Venstres holdning er til, hvorvidt og hvordan man betaler skat her i landet? Der er danske virksomheder, som betaler skat. Der er danske lønmodtagere, der betaler skat. Hvad mener man så om, at der er nogle meget store virksomheder – det går jeg ud fra hr. Peter Christensen kan se og måske også ved – som ligger derude og tilsyneladende ikke betaler skat?

Det synes jeg da godt man kunne forholde sig til, for så kan man derefter give sig til at diskutere, hvad man så vil gøre ved det. Men hvis man overhovedet ikke opfatter det som et problem, bliver der jo heller ikke gjort noget ved det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan kun igen svare, at for Venstre er det helt afgørende, at de regler, vi har, bliver overholdt. Det er Venstres helt klare svar på den her problematik. Der er som sagt både små og store virksomheder, der ikke betaler skat i Danmark af flere forskellige grunde.

Af de multinationale selskaber er der nogle, hvis hovedsæde betaler skat i det ene eller i det

andet land, men det er jo en konsekvens af den globalisering, vi har set. Det er der jo også en lang række fordele ved for Danmark.

Men de regler, vi har, skal som sagt overholdes, og Venstre vil ikke være med til at lave regler kun gældende for Danmark.

Formanden:

Hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti går vi ind for, at alle betaler deres andel af de fælles udgifter. Dette gælder både lønmodtageren, den selvstændige erhvervsdrivende og store danske og udenlandske selskaber.

Alle virksomheder og personer i Danmark benytter sig på den ene eller den anden måde af de faciliteter, det offentlige stiller til rådighed, og skal som en naturlig følge deraf også være med til at betale for dem.

Derfor er det helt forkasteligt, hvis internationale firmaer ved hjælp af interne afregninger har mulighed for at flytte et overskud til udlandet for derefter på papiret at fremvise et underskud i Danmark med det formål at slippe for at betale skat.

Almindelig sund fornuft siger, at en virksomhed ikke kan have nogen interesse i at eksistere her i landet, hvis ikke den kan tjene penge på sine aktiviteter. Derfor virker det højest mærkværdigt, hvis en virksomhed i en længere årrække har underskud og alligevel vælger at fortsætte sin aktivitet.

Det må derfor være helt indlysende, at der bør være en klar overensstemmelse mellem en virksomheds aktivitetsniveau og dens skattebetaling set over en årrække. På den baggrund vil Dansk Folkeparti fortsat holde regeringen fast på, at den drager omsorg for, at multinationale selskaber fuldt ud betaler den skat, de skal ifølge den gældende lovgivning.

Dansk Folkeparti stemte for den nuværende lovgivning ved dens vedtagelse i februar 1998. Dengang blev loven vedtaget enstemmigt. Vi tror fortsat på, at den gældende lovgivning er rigtig, og at den er fyldestgørende, hvis den til fulde administreres korrekt.

Det kan dog vise sig, at det bliver nødvendigt at foretage yderligere foranstaltninger i form af straffe, for at virksomhederne skal overholde de gældende regler. Derfor vil Dansk Folkeparti i tilfælde af, at det viser sig nødvendigt, støtte for-

slag om hårdere bødestrafte for de formastelige virksomheder.

Der rejses fra tid til anden fra visse partiers side tvivl om, hvorvidt der er afsat tilstrækkelige ressourcer til administration af lovgivningen. I Dansk Folkeparti mener vi ikke, at det er Folketingets opgave at tage stilling til personalebemandingen på bestemte kontorer i Told og Skat. Det er den til enhver tid siddende regering, der tager stilling til dette spørgsmål, ligesom det er den til enhver tid siddende regering, der har ansvar for, at loven bliver håndhævet.

Så længe regeringen fortsat mener, at den nuværende indsats på området er tilstrækkelig, og at den nuværende personalebemanding er tilstrækkelig, og det bør regeringen jo være den nærmeste til at vide, og så længe det modsatte ikke er påvist, vil Dansk Folkeparti ikke gøre sig til dommer over, hvorvidt der er for mange eller for få ressourcer på området.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Skal jeg forstå Dansk Folkepartis ordfører sådan, at man er tilfreds med den nuværende indsats på området, som den er blevet skitseret? Hvis det er tilfældet, hvilke tanker fremkalder det så, at man har en liste på 1.200 virksomheder, som ikke betaler skat? De har en stor omsætning og givetvis også en indtjening, men betaler ikke skat.

Hvilket indtryk gør det, at 65 af de største virksomheder i Danmark, som kan omsætte for næsten 160 mia. kr., bliver beskattet med noget, der svarer til ½ pct., samtidig med at vi står fast på, at en almindelig lønmodtager skal betale 50 pct. af sin løn i skat? Hvordan hænger de to ting sammen?

Hvis det virkelig er sådan, at multinationale selskaber kun skal betale ½ pct. i skat og den danske lønmodtager skal betale 50 pct., trænger reglerne så ikke til at blive lavet om?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Som sædvanlig er det nogen forskel på det, Dansk Folkeparti går ud med bål og brand om, når en sag kommer op i aviserne, og det, de så faktisk vil gøre, når vi kommer herved i salen og der skal kroner på bordet og der skal initiativer på bordet. Men det er vi jo efterhånden vant til.

Lad os nu sige, at alle de her 1.200 virksomheder overholder loven. Lad os sige, at der ikke er

en af dem, der snyder og laver ulovlig transfer pricing. Lad os sige, at årsagen til, at de ikke betaler skat, enten er, at de ikke har noget overskud, og så er det jo i sagens natur helt i orden, at de ikke betaler skat, eller at der er kæmpestore fradrag. Vi har jo før set enkeltpersoner på højrefløjnen, der har kunnet komme helt ned på 0 pct. i skat.

Lad os nu sige, at det er det samme, der er årsagen til, at de her virksomheder kommer helt ned på 0 kr. i skat. Vil hr. Mikkel Dencker så være med til at ændre lovgivningen, sådan at også de multinationale selskaber kommer til at bidrage til bygning af veje, uddannelse af folk, sundhedsvæsenet og den slags, som de multinationale selskaber jo i fuldstændig samme omfang som de danske virksomheder, i samme omfang som almindelige danske statsborgere benytter?

Mener hr. Mikkel Dencker, at det skal ændres, sådan at de multinationale selskaber også kommer til at bidrage til de fælles goder?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Mikkel Dencker gav udtryk for, at han ikke skulle tage stilling til bemandingen i Told og Skat. Nu tror jeg stadig væk, at Dansk Folkeparti har en ambition om at komme med i finanslovaftalen, og der bliver hr. Mikkel Dencker nødt til at tage stilling til det spørgsmål, fordi man reducerer bemandingen i selskabsligningsafdelingerne, som kommunerne har overtaget på kontrakt af staten, med 15 pct. i 2003. Derfor kommer man til at tage stilling til det. Det bliver ikke anderledes, hvis man vil være med i den finanslovaftale.

Nu har der været nævnt disse 1.200 virksomheder, som ikke kontrolleres. Vi har også fået oplyst, at det er forholdsvis få sager, der har været indtil nu. Mener hr. Mikkel Dencker ikke, at disse 1.200 virksomheder rent faktisk burde undergives kontrol, så al den der mistænksomhed og mistro om, hvorvidt det, der sker, nu er o.k.? Kan det enten afkræftes eller bekræftes?

Er det egentlig ikke det, vi står med? Lad os få det afklaret. Lad også Dansk Folkeparti tage stilling til, at der sker en kontrol af disse mange virksomheder.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Hr. Homann var inde på, hvorvidt jeg er tilfreds med de nuværende forhold. Det er ikke tilfreds-

stillende, hvis lovgivningen ikke bliver overholdt. Det er tilfredsstillende, hvis lovgivningen bliver overholdt.

Jeg kan ikke tage stilling til, om der er orden i regnskaberne i alle de 1.200 virksomheder, som står på en bestemt liste, som nogen har fundet frem. Det ved hr. Morten Homann eller fru Rosenkrantz-Theil heller ikke. Det vil jeg håbe der er, men det er der muligvis ikke i dem alle sammen, og derfor har man heldigvis nogle ansat til at finde ud af det.

Såfremt det på et tidspunkt skulle vise sig, at den gældende lovgivning ikke er god nok, og det har vi jo så heldigvis en minister og et ministerium til løbende at undersøge, så vil vi også gerne være med til at lave nogle regler, som bliver bedre.

Kl. 11.20

Om bemandingen i Told og Skat: Dansk Folkeparti har lige så lidt som Socialdemokratiet i dets nuværende position mulighed for at vurdere, hvordan personalebemandingen skal være på enkelte kontorer i Told og Skat, så det overlader vi til regeringen at vurdere, og så vil vi være med til at give de nødvendige ressourcer, såfremt regeringen kan påvise et behov.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren skal vurdere, og ministerierne skal vurdere, om der er noget galt, eller om der ikke er noget galt. Det synes jeg er en ualmindelig mærkværdig indstilling at have.

Jeg kan se, at der ikke bliver betalt skat for de multinationale selskabers vedkommende. Jeg kan se, at ministerierne åbenbart ikke har fundet ud af at få de virksomheder til at betale skat, siden loven blev indført i 1998. Det vil jeg gerne have at der bliver gjort noget ved, det kan jeg godt vurdere.

Jeg kan godt vurdere, at jeg ikke synes, det er i orden, at den danske befolkning betaler over 50 pct. i skat, mens de multinationale selskaber for manges vedkommende ikke betaler en krone. Det behøver jeg ikke nogen minister eller noget ministerium til at vurdere.

Når det nu bliver sagt, at man jo har nogle til at kontrollere regnskaberne, og at man jo har nogle til at kontrollere, om det er godt nok, vil jeg gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om det så gælder på alle felter. Tager man det også for gode varer, når ministrene siger, at hjemmehjælpen er god nok, eller at folkeskolen er god nok, eller andre forhold, hvor Dansk Folkeparti nor-

malt siger, at de vil komme med initiativer? Beror det så også bare på, hvad ministeren og ministerierne siger? Så er man da godt nok blevet dikkende lammehale til denne regering.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg må også tilstå, at for mig lød det meget som en fortsættelse af skatteministerens indlæg og ikke som et indlæg fra et selvstændigt parti i Folketinget, da hr. Mikkel Dencker var heroppe for lidt siden.

Der er en voldsom forskel på den hr. Mikkel Dencker, som vi hører her i dag, og så den person, som for kun en måned siden var ude med bål og brand i dagbladet Børsen og krævede, at skatteministerens skulle kulegrave området med den her argumentation:

»Ifølge eksperter kører de multinationale selskaber med overskud i Danmark. Ellers ville de jo ikke være her. Men de undskylder deres tilsyneladende underskud med store udgifter til investeringer, og den forklaring er helt hen i vejret. Jeg forlanger derfor, at skatteministerens gør rede for sagen, og at han iværksætter en kulegravning« osv., osv.

Der er godt nok sket noget den sidste måneds tid: fra en hr. Mikkel Dencker, som var vældig oprørt over det her, som også er meget oprørende, og så til den hr. Mikkel Dencker, som fortsat skatteministerens tale her for lidt siden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det var helt fantastisk, sagt til hr. Mikkel Dencker, helt fantastisk.

Vi har jo fået ministerstyre i dette land. Hvad har vi et Folketing til, hvad har vi politikere til? Ingenting, vi venter og ser, hvad ministeren kommer med. Det er altså attituden fra Dansk Folkeparti: Vi mener ingenting. Det er faktisk det, der blev sagt her fra Folketingets talerstol, og det er jo rigtigt, at det står i skærende modstrid til det, som blev sagt tidligere.

Det er i øvrigt tankevækkende. Det er jo ikke én gang, det sker. Det er stort set, hver eneste gang en sag kommer op, at hr. Mikkel Dencker melder, at nu vil man gøre alt muligt i den sag. Så går der 14 dage, og så gør man ikke noget som helst.

Jeg må altså sige endnu en gang til hr. Mikkel Dencker: Det er altså Folketinget, der afgør, hvor store bevillinger der skal være på det her område. Hr. Mikkel Dencker kommer formentlig også

til at være med til at bestemme, at der skal reduceres med 15 pct.

Som det også er sagt til Ritzau så sent som i går: Vi kan ikke støtte, der afsættes ekstra midler til kontrol. Dermed tager man i Dansk Folkeparti jo også stilling til, at der skal kontrolleres mindre. Det synes jeg er problematisk.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Det er helt rigtigt, at i forbindelse med den tv-udsendelse, der var, da Danmarks Radios journalister havde genoptaget arbejdet for en måneds tid siden, udtalte jeg, at der skulle kigges nærmere på de her regler. Det er også det, der bliver pålagt regeringen i det forslag til vedtagelse, som regeringen og Dansk Folkeparti i fællesskab har stykket sammen, og som bliver vedtaget om en uges tid.

Kl. 11.25

Der bliver det nemlig pålagt ministeren, at man skal komme med en redegørelse inden for denne folketingsssamling på området, og om, hvor langt man er nået, og vi har altså tillid til, at ministeren løbende holder øje med reglerne og ser på, hvad man kan tage af initiativer for at forbedre dem, og det er også lovet.

Og så er det lige så svært for mig, som det er for hr. Vernersen, at tage stilling til personalenormeringen i Told og Skat, men vi vil gerne give bevillingerne, i det øjeblik der er behov for det.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det kan jo så kun forstås på den måde, at det, som fik de store overskrifter umiddelbart efter den tv-udsendelse, nemlig pres mod minister især om transfer pricing, også fra Dansk Folkeparti, sådan set nu bare er væk. Nu venter man og ser, hvad ministeren kommer med. Det er virkelig noget, der flytter i politik. Det vil jeg simpelt hen sige. Det er et meget, meget stort skridt, man tager.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil bede hr. Mikkel Dencker om at komme med en generel betragtning om det her med personalet.

Hvis der er et område, hvor man skal afdække ny viden og finde nye metoder og nye redskaber til at komme nogle forbudte metoder til livs, vil hr. Mikkel Dencker så vurdere, at der er

behov for færre ressourcer eller flere ressourcer? Jeg kan forstå, at hr. Mikkel Dencker har lidt svært ved at skulle vurdere det her med personale, og hvor meget personale der skal være.

Jeg vil komme med et godt råd til hr. Mikkel Dencker. Når man mener, der skal gøres en indsats og man skal afdække nogle ting og udvikle nye redskaber, så skal man bruge mere personale. Når man så har gjort det, er der formodentlig noget af det personale, man ikke har behov for længere.

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om han er enig i det råd, og så vil jeg gerne spørge, hvordan det stemmer overens med, at skatteministeren fyrer 15 pct. i kommunerne, og hvordan det stemmer overens med, at Dansk Folkeparti ikke mener, at der skal sættes ekstra personale af, eller i hvert fald ikke vil vurdere det.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Hr. Vernersen havde vel ikke forestillet sig, at fordi der er nogle, der melder ud, at man ønsker en redegørelse, så ligger der et helt nyt og forkromet forslag til en helt ny lovgivning på området 3 uger efter. Havde hr. Vernersen forestillet sig det? Det har vi ikke forestillet os, men nu får vi jo så i dag ministerens garanti for, at man løbende kigger på det og vil komme med forslag til forbedringer, i det tilfælde at det er påkrævet.

Og så takker jeg fru Rosenkrantz-Theil for det gode råd.

Formanden:

Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det væsentligt, at alle, der tjener penge i Danmark, det være sig personer, virksomheder, danske selskaber og multinationale selskaber, skal betale skat og dermed bidrage til driften af det danske samfund.

Skattelovgivningen i dag er utrolig kompliceret, og de, der forsøger at finde huller og omgåelsesmuligheder, er meget opfindsomme og kreative. Derfor skal politikere og skattemyndigheder til stadighed have opmærksomheden henledt på, at skattelovgivningen virker efter hensigten.

Det, der er emnet for dagens skattedebat, er multinationale selskabers skattebetaling i Danmark, og så er det det begreb, der hedder transfer pricing. Man skulle måske lige sige, hvad det

handler om. Det er altså spørgsmålet om priser på varer, der handles internt i en koncern.

Både de multinationale selskabers skattebetaling i Danmark og selve transfer pricing-begrebet er problemer, der nødvendigvis skal håndteres i internationalt samarbejde, og det er ikke noget, der løses let eller enkelt. Det hører jeg egentlig også alle erkende.

Skatteministeren har redegjort for, hvad der i Danmark er gjort og gøres lige nu for at sikre, at også multinationale selskaber betaler skat – og den rigtige skat – i Danmark.

Jeg tror, det er vigtigt, at initiativer på dette område til stadighed justeres og forbedres. Det har jeg heller ikke hørt nogen sige at vi ikke skal gøre.

Det er vanskeligt at have nogen sikkerhed for, hvilke beløb det er, vi taler om, der flyder uden om beskatningen i Danmark. Men lad mig holde mig til, at Skatteministeriet vurderer, at omfanget af brugen af forkerte transfer-priser ikke overstiger et beløb på 5 mia. kr. Det svarer til en selskabsskat på 1,5 mia. kr.

Kl. 11.30

Det er et lille beløb i forhold til de beløb, der fra venstrefløjen gang på gang er nævnt, men det er jo altså et pænt beløb i forhold til de samlede selskabsskatter i Danmark, som er på ca. 42 mia. kr. Det er et beløb, som vi i Det Konservative Folkeparti ville være glade for at kunne lægge i kurven til den nedsættelse af personskatterne, som vi har meget højt på vores dagsorden.

Det Konservative Folkeparti er tilfredse med de initiativer, der er sat i værk, hvoraf nogle er præciseret i det forslag til vedtagelse, som vi sammen med to andre partier har fremsat, og vi ser frem til den redegørelse, som skatteministeren senere i samlingen vil give for resultaterne af de iværksatte undersøgelser.

Lad mig slutte, hvor jeg begyndte. Det er konservativ politik, at alle, der tjener penge i Danmark, det være sig personer, virksomheder, danske selskaber, multinationale selskaber, skal betale skat og dermed bidrage til driften af det danske samfund og til finansieringen af den danske velfærd.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for en meget, meget klar melding fra Det Konservative Folkeparti. Det ville have klædt Venstre at være kommet med samme klare tale herfra om, at firmaer, såvel danske som udenlandske, og enkeltperso-

ner selvfølgelig skal bidrage til fællesskabet i Danmark.

Jeg vil gerne på den baggrund spørge fru Else Theill Sørensen, om vi måske kan få en lige så klar melding, hvad angår det, vi har været inde på tidligere. Hvis nu de her selskaber faktisk ikke anvender ulovlige metoder, men ganske lovlige metoder, vil Det Konservative Folkeparti så være med til at bidrage til, at de selskaber kommer til at betale skat? Det kunne eksempelvis være ved en ændring af fradragsregler eller lign., sådan at vi ikke har en situation, hvor de store selskaber kan slippe uden om at betale skat på grund af den danske lovgivning.

Så vil jeg gerne bede fru Else Theill Sørensen om også at bekræfte, bare for en god ordens skyld, at vi på venstrefløjens på ingen måde har holdt fast i det tal, de økonomiske vismænd kom med til at starte med, men hele tiden har sagt, at der var tvivl om sagen, specielt selvfølgelig efter at de økonomiske vismænd og Skatteministeriet er kommet med andre beregninger.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Må jeg sige, at det indlæg fra fru Else Theill Sørensen var mere opløftende end det, vi har hørt fra regeringskollegerne her i dag. Netop spørgsmålet om alle, der tjener penge. Det problem, der så bare står tilbage, er, at man får afklaret, hvor stor den fortjeneste er, man rettelig burde beskattes af. Det er jo det, der er problemet, fordi den fortjeneste måske bringes uden for vores lands kontrol.

Så bliver der sagt nogle gange, at »venstrefløjens siger ...«. Det er jo ikke noget, hverken det ene eller andet parti har opfundet, det er jo ikke noget, Socialdemokratiet har opfundet, at der er et stort beløb, der ikke beskattes. Det er oplysninger fra Det Økonomiske Råd, hvor man peger på, at med visse beregningsmodeller kunne det se ud til, at der et meget stort beløb, der holdes uden for beskatning.

Skatteministeriet indrømmer også, at det i hvert fald er 5 mia. kr. plus/minus 5 mia. kr. Det vil sige, at det lige så godt kan være 10 mia. kr., det er formentlig ikke 0, det er det formentlig ikke. Men det kan lige så godt være mere, der er ingen, der ved det, ikke engang skatteministeren. Han foregiver ellers at vide så meget, men det der ved skatteministeren ikke. Det burde man virkelig forsøge at få undersøgt, få afklaret.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil også takke den konservative ordfører for et godt og sagligt indlæg. Men jeg vil så godt spørge, om fru Else Theill Sørensen ikke mener, at der er et misforhold mellem, at vi på den ene side står fast på, at lønmodtagere skal betale 50 pct. af deres indkomst i skat, og tilsvarende skal de små selvstændige erhvervsdrivende i Danmark betale deres del af skatten. Når det så kommer til de her selskaber, er det altså beskæmmende, at man kan have 60 selskaber, som omsætter for 160 mia. kr. og alligevel betaler langt under 1 mia. kr. i skat. De betaler altså en skat, som er på måske 0,5 pct. Er det ikke beskæmmende, at man har det misforhold?

Hvis det er tilfældet, vil den konservative ordfører så ikke give mig ret i, at hvis det nu viser sig – det kan man aldrig vide – at der ikke er nogen af de her selskaber, som begår ulovligheder, så er det faktisk reglerne, der er noget galt med? Så er der faktisk brug for at rette op på reglerne, så lønmodtagerne, danske selvstændige erhvervsdrivende og multinationale selskaber alle sammen bidrager til fællesskabet.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil tillade mig at sige, ikke for bare at gå uden om, men jeg har ikke lyst til at svare på det med hvis og hvis og hvis og hvis. Alle disse hypotetiske spørgsmål, som bygger på en fjernsynsudsendelse og nogle løse rygter, vil jeg ikke forholde mig til.

Jeg vil godt forholde mig til, at der er et problem. Jeg vil også godt forholde mig til, at der er et beløb, som formentlig flyder uden om dansk skattelovgivning, men lad mig så vende mig til hr. Jens Peter Vernersens tolkning af, at Skatteministeriet har sagt 5 mia. kr. plus/minus 5 mia. Jeg læser det sådan, at Skatteministeriet skønner, at det er højst, og i min terminologi er det ikke noget med plus/minus 5 mia. Men lad nu det være. Det skal jo ikke være der, hvis vi kan undgå det.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil om ændring af fradragsregler m.v. Jamen jeg håber da ikke, Enhedslisten forestiller sig, at vi piller 1.200 navngivne selskaber ud – nej, nej, så ryster fru Pernille Rosenkrantz-Theil på hovedet – men jeg vil godt sige, at hvis man ændrer på fradragsregler for nogle selskaber, så er det altså for alle selskaber. Der har jo faktisk undervejs

været folketingsflertal for de fradragsregler, der er, fordi man har set, at det har været nogle, der har været fornuftige. Så jeg synes, vi skal erkende, at det er et indviklet problem, og at transfer pricing-fænomenet er noget, som er vanskeligt at håndtere, og som skal håndteres i internationalt samarbejde.

Så lige til hr. Morten Homanns procentregning. Lønmodtagere, der betaler 50 pct., jo, jo, det er altså ikke 50 pct. af bruttolønnen. Selskaber, der betaler ½ pct. eller mindre af omsætningen, jamen det tåler ingen sammenligning; men der er en mindre beskatning. Der er i øvrigt også en mindre selskabsskat, end der er personskat, men de to tal har intet med virkeligheden at gøre.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil gerne sige til fru Else Theill Sørensen, at nej, jeg har sorme ikke tænkt mig at lave særregler for de multinationale selskaber og slet ikke for navngivne og den slags. Det plejer ikke at være Enhedslistens forretning at lave særregler for nogen som helst.

Nej, jeg mener de generelle regler. At kigge på reglerne, sådan at man undgår, at nogle betaler 0 pct. i skat, og det er i virkeligheden alle de hvis'er, man stiller op. Det handler i bund og grund om, at hr. Peter Christensen ikke kunne give en klar melding. Han kunne ikke klart heroppe fra denne talerstol sige, at Venstre mente, at de multinationale selskaber skulle betale skat på lige fod med andre selskaber. Blev ved med at forholde sig til OECD-reglerne, og at vi skulle følge de internationale regler. Nu er det jo sådan, at fradragsregler og lign. for virksomheder er ikke internationale, men nationale regler, der er ikke internationale standarder for det. Det kunne man måske godt ønske sig, men det er der ikke, som det er i dag.

Jeg vil blot spørge, om det kan være rimeligt, at multinationale selskaber og andre selskaber, der ikke er multinationale, kan komme ned på 0 pct. i skat på grund af den lovgivning, vi har i Danmark. Én ting er, at der har været flertal for den, en anden ting er jo altid, når man ser, hvordan loven virker i praksis. Noget kunne tyde på, at der var nogle huller på det her område, man skulle have stoppet til. Det var blot mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Fru Else Theill Sørensen nævnte sidst, at man ikke skulle basere sig på løse rygter. Jeg vil godt sige, at oplysningerne om disse 1.200 multinationale selskaber, der har været nævnt, som ikke betaler skat, er oplysninger, der ligger i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det er offentligt tilgængelige oplysninger, og jeg er helt sikker på, at disse oplysninger er korrekte, og derfor vil jeg godt have mig frabedt, at man påstår, at det hviler på løse rygter. Det er jo konkret viden, der ligger på det her område.

Må jeg så også nævne i denne her sammenhæng, at da vi ændrede på nogle af reglerne for afskrivning i 1998 for at sikre en mere stabil beskatning på det her område, stemte De Konservative imod. Det gjorde man i juni 1998 lige efter sankthans. Det var sådan, det forholdt sig.

Lad mig også nævne, at i den tid, vi har haft VK-regeringen, har man fået vedtaget forslag her i Folketinget, som giver nye muligheder for at udskyde beskatningen, giver nye muligheder for at udskyde beskatningen i al evighed. Det har fru Else Theill Sørensen stemt for, det har jeg stemt imod.

Kl. 11.40

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg skal da beklage, hvis hovedregningen og decimalerne på procenterne ikke passer nøjagtigt. Jeg synes alligevel, billedet er slående, at man af en almindelig dansk lønmodtager alt efter indkomst forlanger omkring 50 pct. i skat af vedkommendes løn, mens vi har 60 multinationale selskaber med en omsætning på næsten 160 mia. kr., som altså betaler under 1 mia. kr. i skat. Der kan jeg spørge uden at sætte procenter på: Er det rimelige forhold, er det en rimelig måde at finansiere vores fælles opgaver på?

Så noterede jeg mig også, at fru Else Theill Sørensen anerkendte, og det synes jeg var meget rigtigt og vigtigt, at der i dag flyder et beløb, hvis størrelse jeg ikke skal gisne om, uden om de danske skattemyndigheder, som de multinationale selskaber på en eller anden måde kanalisere uden om den danske skattelovgivning.

Hvilke initiativer mener den konservative ordfører så, der skal tages for at rette op på det problem, for jeg forstår så også implicit, at man skal rette op på, at de danske skattemyndigheder går glip af et uvist milliardbeløb? Hvad skal der til? Det er jo vilkårene i dag, det er jo sådan,

forholdene er i dag, at man mister de her beløb. Men hvad skal der ske for at få bragt orden i regnskabet, for at få sørget for, at også multinationale selskaber bidrager til fællesskabet?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er lidt ked af, at vi ikke bare kan være enige om nogle hensigter og så holde op med den der pillen i, om det er rimeligt, at lovgivningen er sådan, at nogle kan komme helt ned på at betale 0 kr. Ja, det er rimeligt, at nogle i et enkelt år eller i nogle år kan komme ned på at betale 0 kr.

Hvis man har meget store investeringer, så er skattelovgivningen efter min mening indrettet rimeligt på en sådan måde, at så kommer man ned på at have skattemæssigt underskud, og så skal man ikke betale skat.

Over for hr. Jens Peter Vernersen skal jeg gerne beklage min fortalelse med de løse rygter. Det gør jeg bare, så er det ude af verden, håber jeg.

Hr. Morten Homann vil jeg gerne spørge, hvorfor vi ikke bare kan forholde os til, at der altså er et beløb, som vi gerne vil have skat af i stedet for at stå og lave sådan nogle manipulerende beregninger med, at virksomheders skat skal sættes i forhold til deres omsætning? Den bør da sættes i forhold til deres indtjening. Det, vi diskuterer, er, hvordan vi opgør deres indtjening, og hvor meget af den indtjening der rettelig hører hjemme i Danmark. Det kan da aldrig være en virksomheds omsætning, noget skal sættes i forhold til. Hvis det endelig skulle være noget set fra virksomhedens synspunkt, så må det være i forhold til investeringen, men det kommer så i øvrigt ikke skattevæsenet ved.

Hvad vi vil gøre med de der milliardbeløb, der flyder rundt? Jamen den lovgivning, som er ændret i 1998, har virkning fra skatteåret 1999. Der kan i op til 6 år efter dette skatteårs afslutning genoptages sager fra dette skatteår.

Vi har ikke set virkningen fuldt ud. Vi har faktisk ikke set meget af virkningen af det, der trådte i kraft dengang. Sådan er virkelighedens verden med hensyn til både selskabsligning og i øvrigt også personligning, at der går et stykke tid, inden sagerne dukker op, og inden der bliver rettet op. Jeg siger ikke, at det er helt sikkert, at det løser alle problemer. Jeg siger bare, at det er for tidligt at bedømme resultaterne af det, der blev vedtaget i 1998.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg håber da også meget, at det med tiden vil vise sig, at man har fået lavet nogle effektive regler i 1998, som viser sig at løse en del af problemet. Jeg kan bare konstatere, at uagtet at man har de regler, så foregår der stadig væk den kanalisering af midler uden om skattevæsenet, som fru Else Theill Sørensen var oppe på påpege.

Kl. 11.45

Uanset det er der stadig væk et voldsomt misforhold mellem, hvad man betaler som lønmodtager, og hvad man kan slippe med at betale som multinationalt selskab i Danmark. Der er stadig væk et voldsomt misforhold. Derfor vil jeg spørge: Er der ikke nogle initiativer, som den konservative ordfører mener, at man er nødt til at tage her og nu for at prøve at rette op på det problem i stedet for bare at vente og se? Specielt set i lyset af, som hr. Jens Peter Vernersen var oppe og påpege, at man står over for nedskæringer i den kommunale selskabsligning. Det er da ikke noget, der trækker i retning af, at man får løst det her problem. Det trækker da tværtimod i den modsatte retning. Så kunne vi ikke prøve sammen at finde en løsning, som gør det nemmere og bedre at løse det her problem frem for at prøve at skære ned på antallet af de mennesker, som faktisk skulle løse det her?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg ved ikke helt, hvad hr. Morten Homann mener med, at det foregår stadig væk. Jeg kan ikke forestille mig, at de regnskaber, man har studeret så nøje og har lange lister over og sådan noget, er fra år 2002. De kan næppe heller være fra år 2001. Nogle af dem måske, men de er nok nærmere fra år 2000.

Eftersom ligningsindsatsen over for de her områder har være særlig skærpet både i år 2001, og der er løfte om at lægge særlig vægt på også den del af ligningsindsatsen i år 2003, så gøres der altså hele tiden noget for at forsøge at effektivisere det. Jeg står ikke og påstår, at det med sikkerhed er nok, men vi beder i vores forslag til vedtagelse skatteministeren komme med en redegørelse om, hvordan de initiativer nu virker. Når det her folketingsår er ved at være til ende, ved vi måske allerede noget mere om det.

Der er jo ingen, skatteministeren har ikke, jeg har ikke, der har sagt noget om, at vi ikke er interesserede i at løse det problem. Vi siger bare, at

det ikke er noget, man løser ved lige at knipse med fingrene.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Som jeg også har sagt tidligere i debatten i dag, så anerkender jeg bestemt de initiativer, der er taget, og dem har der været en del af, siden loven blev vedtaget i 1998. Jeg anerkender også, at man, i forbindelse med at man skærer i den centrale erhvervs ligning, ikke har skåret på det internationale kontor, altså det kontor som tager sig af ligning af multinationale selskaber. Det anerkender jeg fuldt ud.

Det, der ikke kun er mit problem, men også SF's og Socialdemokratiets problem, er, at man både i forbindelse med sidste års finanslov og i forbindelse med dette års finanslov skærer meget drastisk på de regionale skattekontorer. Det betyder selvfølgelig, at den selskabs ligning, som foregår regionalt, herunder også af de multinationale selskaber, bliver beskåret. Det er dér, bekymringen ligger.

Jeg tror også, det var det, hr. Morten Homann sigtede til, nemlig at det ville være rart, hvis vi kunne få en fælles forståelse for, at der ikke må skæres i denne ligning, for det er præcis, som fru Else Theill Sørensen siger: Et langt træk, hvor vi stadig ikke har afdækket alle muligheder. Derfor bekymrer det os meget, at regeringen har valgt at spare så drastisk både sidste år og i år.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil da godt minde fru Else Theill Sørensen om, at i ordførerindlægget herfra lød det, at de kreative, der altid forsøger at finde huller, de er dygtige. Det er jo langt mere vidtgående end det, vi har hørt fra partiet Venstre og fra Dansk Folkeparti, hvor man faktisk ikke erkender, at det er et problem, at disse kreative altid forsøger at finde huller. Det er også derfor, man er nødt til gang på gang at ændre skattelovgivningen.

Må jeg så i øvrigt henvise til Skatterevisoren nr. 5 oktober 2002, hvor der er 12 sider artikler om beskatning af transfer pricing, der langt hen ad vejen beskriver en række af de problemer, man har, når man skal lave disse ændringer. Det er ikke småproblemer, det er noget, der kræver en meget meget stor indsats.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil bare sige med hensyn til omfanget af selskabs ligningen, at hvor mange mennesker der foretager den, er ikke nødvendigvis det væsentlige. Det væsentlige er produktionskravene, og de er uændrede både i år og næste år.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative gerne trække vores forslag til vedtagelse, da det er på over 150 ord, og fremsætte et nyt:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at arbejde for, at multinationale selskaber betaler skat i overensstemmelse med lovgivningen og internationale aftaler.

Folketinget konstaterer, at skatteministeren har iværksat initiativer for at sikre en effektiv administration af reglerne.

Initiativerne indebærer, at Told- og Skattestyrelsen

- iværksatte en undersøgelse af transfer pricing-dokumentationen, hvor selskabernes dokumentationspligt vil blive undersøgt og indholdet af de foreliggende dokumentationer vurderes,
- offentliggøre en dokumentationsvejledning snarest,
- analyserer de udenlandske transfer pricing-regler, herunder bevisbyrde- og bøderegler. Hvis resultatet af undersøgelsen viser, at der er behov herfor, indføres der bøder for utilstrækkelig dokumentation,
- undersøger den udenlandske administration af transfer pricing-reglerne, og
- har iværksat et arbejde med at udvikle rammerne for samarbejdet mellem de involverede myndigheder og for de værktøjer, der anvendes til kontrolopgaven.

Folketinget opfordrer skatteministeren til inden udløbet af denne folketings samling at give Folketinget en redegørelse om resultaterne af undersøgelserne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 6).

Formanden:

Det er jo sådan, at når et forslag til vedtagelse bliver trukket tilbage, skal formanden normalt spørge, om andre ønsker at optage forslaget, men da det første forslag til vedtagelse ikke har overholdt de regler, vi har her i Folketinget, er det spørgsmål jo overflødigt. Så nu er det det nu fremsatte forslag til vedtagelse, der gælder.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det hr. Homann. Herefter vil der blive en pause i forhandlingerne.

Morten Homann (SF):

Der skal ikke være nogen tvivl om – nu rejste hr. Peter Christensen lidt tidligere debatten – at jeg synes, der kan være mange fordele forbundet med de multinationale selskaber, som har valgt at lægge deres aktiviteter i Danmark. Der er ikke nogen tvivl om, at mange af dem giver beskæftigelse til mange mennesker i Danmark. Der er mange af dem, som er i stand til at afsætte produkter i stor stil, som bliver efterspurgt af danskere, og det skal der ikke lyde et ondt ord om.

Netop derfor kan det undre lidt, når man har nogle selskaber, som er så succesfulde og så værdsatte i Danmark, at de ikke er i stand til at tjene penge på det. Dette er min indledning til det her spørgsmål, og det er denne undren, jeg starter med.

Som sagt er der ikke nogen tvivl om, at der er mange fordele forbundet med de multinationale selskaber, men de har også en fantastisk stor indflydelse. I og med at man har stor økonomisk magt, er det også klart, at så har man muligheder for at påvirke de lande, som man vælger at placere sine aktiviteter i, og muligheden for at flytte rundt med sine aktiviteter, sin skattebetaling osv. er en magt, man kan udøve over for de enkelte lande, og der er brug for nogle solide regler for at stå op imod den magt.

Men magt hænger altså også sammen med, at man som meget stor virksomhed har nogle helt unikke muligheder for at betale skatteadvokater, betale skatterevisorer osv., så man kan finde de smuthuller, der nu er i skattelovgivningen.

Lovgivningen blev skærpet i 1998, det var SF meget glade for, og man fik indlemmet OECD-kravene i den danske lovgivning. Jeg tror bare, det er vigtigt, at man ikke stopper dér. Jeg tror for det første, man må lade sig inspirere af, hvordan andre lande griber den her opgave an. Når man i andre lande er nået videre, end man er i

Danmark, er det vigtigt, at vi tager de erfaringer til os og prøver at indarbejde i den danske lovgivning, hvordan man kan få håndhævet OECD-reglerne bedre, end man gør i dag.

Kl. 11.55

Man kan også lade sig inspirere af nogle fænomener som den omvendte bevisbyrde, som man bl.a. benytter i USA, hvor man netop lader det være op til virksomhederne at bevise, at man faktisk har handlet med de korrekte priser eller på anden måde har levet op til reglerne. Det er en måde, jeg synes vi skal have undersøgt nærmere for at prøve at se, om det kan være en farbar vej, når det er en farbar vej i mange andre lande.

Så er det klart, at den danske lovgivning skal overholdes, og der er brug for folk til at sikre, at den bliver overholdt. Det er selvfølgelig rigtigt, at man kan gøre meget med edb-systemer, man kan gøre meget med nogle juridiske værktøjer, men i sidste ende handler det om, at der kommer nogle velkvalificerede folk, som har arbejdstimerne til at sidde og bladere igennem de mange, mange tusind sider regnskaber, som det her drejer sig om.

Der er det selvfølgelig beklageligt, at man går den modsatte vej, både på nationalt plan og lokalt, og skærer ned på bemanningen hos Told og Skat og hos de lokale skattemyndigheder, når man i virkeligheden burde gå den modsatte vej for sikre, at den her opgave bliver løst, og opprioriteret det mandskab, som står til rådighed.

Men jeg synes ikke, man skal stoppe her. Jeg synes, man skal se på, at opgaven med at få finansieret velfærdssamfundet i Danmark er en fælles opgave. Det er en opgave, som både danske lønmodtagere, de danske virksomheder og altså også multinationale virksomheder skal være med at løse. Der skærer det altså i øjnene, hvis det kan lade sig gøre fuldt lovligt at udnytte de her smuthuller i lovgivningen, sådan at man kan slippe med at betale en langt, langt, langt, langt lavere del, måske helt ned til nul i skat, end man kan i en tilsvarende dansk virksomhed. Der er simpelt hen behov for at få de her regler gransket nøje og få skærpet dem og få nogle nye regler, som sikrer, at multinationale virksomheder betaler skat, som står i et rimeligt forhold til de aktiviteter, de har.

Jeg synes, det er det, der skal være målestokken. Jeg synes, det er fint, at man betaler skat i Danmark. Det synes jeg er en ærlig sag. Det skal lønmodtagere gøre; det skal virksomheder gøre. Men det kan ikke passe, at fordi man har mulig-

heden for at flytte store summer over grænserne, fordi man har muligheden for at hyre dyre skatteadvokater, dyre revisorer til sin hjælp, at man så som multinationalt selskab har mulighed for at omgå det her. Det er simpelt hen ikke en fair måde at gribe det an på.

Derfor er behov for at stramme op på, dels at reglerne overholdes, dels at der skal være bedre muligheder for at indskærpe dem, og dels at vi også ser på, om ikke der er behov for nogle nye regler for at sikre, at vi har en tidssvarende praksis på det her område.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Anders Samuelson (RV):

Det må konstateres, at det er bekymrende, hvis internationale selskaber trækker milliardbeløb ud af Danmark uden beskatning. Det undergraver retsbevidstheden, og det undergraver tiltroen til vores skattesystem. Det er urimelig konkurrence for virksomheder, der overholder lovgivningen og ikke kan lave kreativ skattetænkning på tværs af landegrænser. Man risikerer at sætte vores velfærdssamfund under et unødigt pres, simpelt hen underminere vores velfærdssamfund.

Når store multinationale selskaber betaler for lidt, så får vi et skattesystem, hvor det store flertal af lønmodtagere kommer til at betale for meget. Det er utrolig uheldigt, fordi vi netop står i en situation, hvor vi er nødt til at sænke skatten på arbejde, hvis vi skal have den arbejdskraft, som er nødvendig for at kunne opretholde vores velfærdssamfund.

Et skattesystem, der er robust over for skattetænkning, er afgørende for velfærden i fremtiden. Derfor er vi i Det Radikale Venstre glade for, at der er signaler fra VK-regeringen om, at man vil tage skridt i retning af at få strammet op på det her område, hvis det kan lade sig gøre. Men vi ser også meget gerne en mere omfattende

de tilgang til det, end vi i hvert fald fornemmer fra Venstres politiske ordfører i det indlæg, som vi har hørt her tidligere på dagen, og en mere seriøs tilgang til det.

I den anledning vil jeg godt benytte lejligheden til at citere to ting, nemlig dels fra en artikel skrevet af professor, dr.jur. Erik Werlauuff og advokat Kjeld Skov, som i en artikel i Børsen den 20. september under overskriften »Når pølsemanden betaler mere i skat end burgerkæden« siger, at hvis man sender en skattemand som hr. Christen Amby ud til disse virksomheder, og så kommer citatet:

»Hvis en mand af hans type aflægger den danske del af en koncert (ingen navne nævnt) et venligt besøg og kigger lidt i papirerne, vil der begynde at komme indtægter.«

Det må vække til eftertanke.

Et andet citat, som jeg også godt vil benytte lejligheden til at bruge i forbindelse med behandlingen af disse punkter på dagsordenen, er af professor og vismand Søren Bo Nielsen, som i en artikel i Ugebrevet A4 fra den 26. august 2002 siger følgende:

»Det virker ikke sandsynligt, at de to nævnte virksomheder« – og lige den bemærkning, at de to nævnte, som er omtalt i denne her artikel, er Nestlé og Unilever – »gennem så mange år har kunnet slippe af sted med ikke at bidrage til koncernens samlede indtjening. Der findes ikke mange virksomheder, som år efter år fastholder underafdelinger med så store tab. Det er dårligt købmandskab.«

Og han fortsætter:

»Jeg anser det for sandsynligt, at både Nestlé og Unilevers danske foretagender bidrager positivt til moderselskabernes samlede indtjening. Det er ikke usædvanligt, at en virksomhed forsøger at afvikle sin skat der, hvor den slipper med at betale mindst. Virksomhederne skal tjene penge. Men det er givet, at samfundet går glip af store indtægter på den konto,« siger Søren Bo Nielsen, og det er altså ikke en hr. hvem som helst, som er citeret for det.

Det skal i øvrigt også være den eneste gang, at jeg bringer konkrete navne på banen, for det er ikke det, der er udgangspunktet, og det er ikke det, der har været vores formål fra Det Radikale Venstres side med at stå bag den ene af de forespørgsler, som vi behandler på én gang i dag.

Vores pointe har været at gå efter sagen. Og hvis det er rigtigt, at samfundet går glip af store skatteindtægter, så skal vi selvfølgelig gøre no-

get ved det. Hvis det er rigtigt, at der måske ligger 5-6 mia. kr. og venter, så svarer det faktisk til, at vi kunne halvere mellemskatten. Det ville kunne give et ganske gedigent bidrag til at få øget det arbejdsudbud, som vi har behov for i forhold til at kunne leve op til 2010-målsætningerne, så vi taler om ganske væsentlige bidrag, hvis, såfremt, ifald de tal, som har været fremme, holder stik.

Kl. 13.05

Jeg mener, at det må forpligte Folketingets partier og regeringen til at sætte nogle undersøgelser i gang og frembringe de redskaber og eventuelt også de ekstra mandskabsressourcer, som måtte være nødvendige for at få sat en stopper for eller for at få rettet op på de uhensigtsmæssigheder, som kan være i vores system.

Jeg mener også, det er vigtigt, at vi skelner mellem regulær skattesvindler og skattehuller, der strider mod almindelig opfattelse af retfærdigheden. Vi skal begge dele til livs, men der er tale om to diskussioner. Den ene handler om at styrke ligningen og den anden om, hvorvidt vi kan skabe et mere retfærdigt skattesystem. Dog er der det overlap mellem diskussionerne, at et af problemerne med det nuværende system er, at selskabsligningen er så kompleks, at det i visse tilfælde er tæt på umuligt at afsløre snyd.

Derfor er vi i Det Radikale Venstre også meget optaget af at se på, hvordan vi kan forenkle selskabsskatte reglerne. Her har vi et specielt øje til afskrivningsreglerne. Vi så gerne, at regeringen omlagde selskabsskatterne ved at skære i de generelle afskrivningsordninger for til gengæld eventuelt at sænke selskabsskatten yderligere. Men det er en anden diskussion.

Det, der først og fremmest er vigtigt for os med den diskussion, som vi har i dag, er at få lagt et pres på regeringen med henblik på at få tjekket, om der er nogle huller på det her område, som vi skal have dækket, sådan at vi kan sikre, at vi får de skatteindtægter, som vi skal have.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg glæder mig over, at Det Radikale Venstre er enig med Venstre i, at vi skal øge det arbejde og fortsætte det arbejde, vi gør med at sikre, at de gældende regler bliver overholdt.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge Det Radikale Venstre: Hvis undersøgelserne viser, at de danske regler og dermed også OECD's regler

bliver overholdt, hvor langt er man så i Det Radikale Venstre parate til gå?

Skal vi se dansk enegang på det her område, så vi får nogle meget skrappere regler på skatteområdet over for de her multinationale selskaber, som så kun gælder i Danmark og ikke i de andre lande, og som måske så vil betyde, at multinationale selskaber vil gå uden om Danmark på grund af den globale økonomi, vi har i dag? Er det Radikale Venstre parat til det?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Blot et kort spørgsmål i forlængelse af Peter Christensens: Mener hr. Anders Samuelsen, at eksempelvis Coca-Cola, McDonald's eller andre ville lade være med at sælge deres produkter i Danmark, såfremt Danmark øgede kontrollen med de multinationale selskaber?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Til det sidste spørgsmål kan jeg selvfølgelig svare nej, selvfølgelig ville de ikke det. Derfor har vi også den indstilling, at hvis det er et spørgsmål om, at der ikke er tilstrækkelig kontrol på nuværende tidspunkt, så skal vi selvfølgelig øge den kontrol, så vi kan få de midler ind, som det er berettiget at drage ind.

Til Venstres ordførers spørgsmål vil jeg sige, at det, der må være gældende for den lovgivning, som vi laver i Danmark, må være – og det må Venstres ordfører og undertegnede, som begge er fra Jylland, kunne blive enige om – at der er en form for snusfornuft, sans og samling i den skattelovgivning, som vi har. Og det vil jo altså også sige, at i det omfang, den snusfornuft ikke er til stede i de eksisterende internationale regler, så vil jeg ikke være så rædselsslagen ved tanken om, at man går længere i Danmark, end man gør andre steder. Men jeg tror faktisk, at der ville vise sig at være en god sammenhæng mellem det, som der er i de internationale regler, og så det, der er snusfornuftige regler i Danmark, og det må så være det.

Men hvis det ikke er tilfældet, vil jeg til gengæld også sige, at så er jeg ikke bange for at lade den jyske snusfornuft vægte højere end hensynet til at spille fuldstændig samme melodi som resten af det internationale samfund.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er enig i intentionerne bag begge forespørgsler. Det kan siges kort: Alle skal være lige for loven, og multinationale selskaber skal ligesom nationale selskaber overholde den gældende danske skattelov.

Kl. 13.10

Det generer mig, hvis multinationale selskaber viser dårligt samfundssind ved at snige sig uden om selskabsbeskatning, men på den anden side tror jeg, at vi ligger, som vi selv har reddt. For selv om skatteministeren i sin tale siger, at området prioriteres højt, så har det hidtil ikke været prioriteret højere, end at Udenrigsministeriet på sin hjemmeside og sit oplysningsark fra erhvervsinitiativet Invest in Denmark så sent som i september forsøgte at lokke flere selskaber til Danmark med følgende udsagn, frit oversat: Danmark har et moderat transfer pricing-system med få restriktioner.

Sjovt nok og heldigt for skatteministeren har man tilfældigvis revideret både hjemmeside og oplysningsark i oktober, og sætningen er nu strøget. Men at man hidtil har skiltet med, hvor let det er at bruge transfer pricing til at undgå beskatning, er ikke acceptabelt. Derfor også en opfordring herfra til, at man fremover i den vigtige prioritering over for virksomheder i udlandet ikke ligefrem appellerer til misbrug af transfer pricing.

Vi skal sørge for at føre den samme kontrol med de multinationale som med de mindre, nationale virksomheder, og den er temmelig streng. Alle skal være lige for loven, men hvis vi ikke sørger for at følge lovgivning op med kontrol, så beder vi selv om snyd.

Jeg mener, det vil være gavnligt, hvis kontrollen øges og der stilles krav til en tydeligere udspecificering i regnskaberne af multinationale selskabers pengeoverførsler fra de enkelte lande til hovedsædet, så vi kan sikre, at transfer pricing kun sker til markedspriser, så man ikke kan skjule overførsler af overskud i en høj transfer pricing.

En anden ting er, at det måske er på tide, at vi i EU drøfter emnet, så vi på en eller anden måde kan undgå de store udsving i selskabsskatten. Det er svært at gøre noget ved skatten på Caymanøerne, men inden for EU må vi have en holdbar løsning, sådan at der ikke er den store forskel i selskabsbeskatningen, f.eks. 10 pct. i Irland og 30 pct. herhjemme.

De multinationale virksomheder betaler afgifter, og det holder derfor ikke, når nogle parti-

er siger, at de slider gratis på vore veje osv. Det giver også arbejdspladser til mange danskere, som betaler skat af deres indkomst, så ren tilsætning er det jo ikke.

Kristeligt Folkeparti håber altså, at ministeren vil sikre de fornødne ressourcer til, at man kan iværksætte en større kontrol med selskaberne, og at vi ad lovgivningens vej kan sikre, at det bliver lettere at kontrollere brugen af transfer pricing, så den bliver svær at misbruge, f.eks. ved transfer pricing-udspecificering af selskabernes regnskab.

På den baggrund vil vi i Kristeligt Folkeparti støtte det forslag, som er fremsat af Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti, idet det giver gode muligheder for at få en større afklaring på området.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne afslutningsvis på en lang, men jeg synes også meget konstruktiv debat sige tak for mange gode indlæg. Tak, fordi vi fik en, synes jeg, åbenhjertig drøftelse af et problem, som jeg tror ligger mange på sinde.

Jeg synes, at når man gør debatten op, så må man sige, at der jo helt klart fra alle partiers side har vist sig at være stor opmærksomhed om de regler, der gælder for selskaber, der handler på tværs af grænserne. Det er udenlandske selskaber, det er danske selskaber. Der er stor opmærksomhed omkring det.

Der er også, tror jeg, fra næsten alle sider en klar erkendelse af, at vi på det område i Danmark er ganske langt. Jeg synes, at en saglig vurdering af den problemstilling tjener Enhedslisten til ros. Der er jo faktisk gjort ganske meget, og vi er ganske langt.

Kl. 13.15

Jeg skal måske lige korrigere og sige, at vi altså også har ydet vores bidrag. Venstre stemte faktisk for en række af de regler, der gælder for transfer pricing, og de værktøjer, som vi nu benytter os af. Det var kun det hjørne, som var pakket ind i den såkaldte pinsepakke, som vi ikke var med til. Men lad det nu ligge.

Det afgørende er, at der bredt i Folketinget er konstateret, at her er et problem, som kræver alles opmærksomhed, punkt 1.

Punkt 2: Der er et klart ønske om, at vi i Danmark har nogle kontrolsystemer og nogle regler, som ikke bare er på højde med udviklingen, men også gerne ligger lidt foran de lande, vi normalt sammenligner os med – men selvfølgelig er inden for rammerne af de aftaler, vi har in-

ternationalt, OECD og i øvrigt, under henvisning til Kristeligt Folkepartis hr. Mogens Nørgård Pedersens seneste indlæg, også inden for EU. EU beskæftiger sig altså også ganske meget lige præcis med dette område. Så langt, så godt, synes jeg.

Jeg synes også, det er dejligt at kunne konstatere en vilje til, at vi forsøger at komme videre og, selv om vores kvalitetsniveau ligger godt, at gøre vores kvalitet endnu bedre, hvis det er muligt. Det er derfor, regeringen allerede for et halvt års tid siden har sagt: Nu sætter vi en række projekter i gang med henblik på at styrke vores kontrolmuligheder i Danmark. Selv om de er gode, så kan de måske blive endnu bedre. Vi spørger, undersøger: Hvordan foregår det i landene omkring os og andre lande i verden? Kan vi hente nogle erfaringer og bruge dem i Danmark?

Vi har lagt op til, at vi også undersøger muligheden for at styrke vores system internt i Danmark, altså bedre koordinering, bedre muligheder for samarbejde mellem de danske myndigheder på den ene og den anden måde. Der er en række andre initiativer, som jeg ikke skal gentage, dem har jeg tidligere været inde på.

Jeg synes, at det jo i sig selv svarer på mange af de spørgsmål, der har været rejst. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil spurgte: Hvad vil regeringen gøre? Hvad vil man gøre for at prioritere det her område? Og der har vi jo altså som sagt allerede taget en række initiativer, og viser det sig ikke at være nok, viser det sig, at der er behov for flere, o.k., så lad os se på dem.

Så vil jeg sige til hr. Vernersen: Jamen altså de bemærkninger, jeg gjorde i forbindelse med de administrative byrder, var sådan set ikke bare klicheer. Det var for at sige: Lad os nu målrette vores aktion, skyde dér, hvor der er noget at skyde efter, og ikke bare med spredeshagl ramme alle mulige, som ikke med rimelighed bør rammes. Jeg tænker altså her på den lille danske eksportvirksomhed, som ikke har nogen som helst problemer af hverken den ene eller anden slags. Hvis vi gennemfører nogle kontrolsystemer, som overbelaster dem med en masse skemaer og bureaukrati, som skader vores eksport og beskæftigelse, uden at der i virkeligheden er noget at gå efter, så skal vi jo passe på. Jeg vil altså bare med det sige, at vi skal tænke os godt om med de nye regler, vi i givet fald vil gennemføre.

Så er der spørgsmålet om den der talgymnastik. Altså jeg ved ikke, hvor meget tid vi mere skal bruge på den. Alle er jo klar over, at det ikke

drejer sig om de 40 mia. kr., som på et tidspunkt figurerede i debatten, og jeg tror, at den meget, meget grundige, saglige gennemgang af problemstillingen, som Skatteministeriet har gennemført, og som er respekteret i vide kredse, der beskæftiger sig med dette emne, kan man roligt henholde sig til. Og den siger jo, at det *kan* være, at der ligger i størrelsesordenen måske 5 mia. kr. på den ene side, men der kan også ligge 5 mia. kr. på den anden side.

Om det er en fordel eller en ulempe for Danmark totalt set, når vi gør hele regnebrættet op, er lidt svært at sige, men det understreger, at det uanset beløbets størrelse, at det ikke er de 40 mia. kr., men et væsentligt lavere tal, under alle omstændigheder – under alle omstændigheder – er vigtigt at prioritere det her område. Derfor har jeg på regeringens vegne i dag sagt, og jeg har sagt det flere gange: Vi vil ikke fra regeringens side under nogen omstændigheder være med til at holde hånden over nogen selskaber, som misbruger de regler, som gælder på det her område. Og vi vil være indstillet på, og det har vi også tilkendegivet i dag, at forbedre de regler, hvis der overhovedet er mulighed for det.

Kl. 13.20

Lad mig så endnu en gang sige tak for ordvekslingen, som vi har haft i dag. Jeg synes, det ud fra et rent sagligt synspunkt har været ganske nyttigt. Jeg ved godt, at det ikke er nogen folkesag at kende de nærmere detaljer omkring de processer, som ligger i hele den her beskatningsform. Alene udtrykket transfer pricing betyder jo, at masser af mennesker vender det døve øre til og siger: Det er nok ikke noget for os. Det er et kompliceret stofområde, det er det, og derfor synes jeg, det var godt, vi fik debatten.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det som ordfører for forespørgerne fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil også gerne takke for debatten i dag. Jeg glæder mig meget til at se regeringens undersøgelser på det her område, men jeg vil fortsat ærgre mig over, at ministeren og regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke vil sætte ekstra ressourcer af til at kontrollere firmaerne og ej heller kan give klare meldinger om, hvorvidt man vil ulovliggøre de huller, der i dag gør det muligt ikke at betale skat i Danmark, altså for de firmaers vedkommende, hvor det ikke handler om ulovlig transfer pricing, men handler om

fuldstændig lovlige fradrag, der gør, at de har nulskat.

Det ærgrer mig ligeledes, at man ikke heroppefra kan få en anerkendelse af, at de nedskæringer, der er i Told og Skat i regionerne, selvfølgelig vil få en indflydelse på, i hvilket omfang man kan kontrollere firmaerne. Det hænger selvfølgelig også sammen med, at vi havde ønsket, at man kunne sætte ekstra ressourcer af til at kontrollere netop den ulovlige eller lovlige transfer pricing.

Så må jeg sige, at det har overrasket mig noget i debatten at høre den meget skarpe tone, som Venstres ordfører lagde for dagen, og som var væsentlig anderledes end den, skatteministeren lagde for dagen. Venstres ordfører begav sig ud i en længere hyldest- og forsvarstale for de multinationale selskaber, at de var til så og så stor gavn for samfundet, så derfor burde der ikke føres heksejagt.

Dertil vil jeg for det første sige, at jeg ikke mener, det her er en heksejagt. Og for det andet mener jeg, at hr. og fru Jensen er til mindst lige så stor gavn for det her samfund, som de multinationale selskaber er, men det betyder altså ikke, at de ikke skal betale skat, og det samme gælder de multinationale selskaber. Det er ganske korrekt, at de er til gavn for det her samfund, men derfor skal de altså betale skat alligevel.

Hvad angår de internationale regler, som Venstres ordfører også har været meget inde på, så tror jeg lidt, at der er en misforståelse. Det er nemlig sådan, at vi i Enhedslisten er meget glade for de internationale regler, der er på det her område. Og hvad angår transfer pricing, mener vi ikke, at man skal gå foran. Vi mener ikke, at der skal laves anderledes regler, hvad angår transfer pricing. Det er fint, at der er internationale standarder, dem skal vi blive ved.

Der, hvor vi til gengæld mener, at man kan lave noget andet, er, hvad angår fradragsrettigheder og metoder til at kontrollere transfer pricing. Det er der i dag ikke internationale standarder for. Hvert enkelt land har sin lovgivning, hvad angår selskabsbeskatning og hvad angår fradragsmuligheder og lign., og hvert land bruger sine metoder til at kontrollere firmaerne. Bl.a. kører man i USA med omvendt bevisbyrde. Det er vi i Enhedslisten ikke glade for, men det viser jo bare et eksempel på en anderledes måde at gribe de her ting an på. Det vil altså sige, at på de områder er det uproblematisk, at Danmark har anderledes regler, for det har vi allerede, så om vore anderledes regler er anderledes på den

ene eller den anden måde, er i og for sig ét fedt i forhold til diskussionen om internationale standarder. Det er blot for lige at korrigere en misforståelse, der måske har været.

Så kan man diskutere, hvordan metoderne skal være, og hvad indholdet af fradragsmulighederne skal være. Og der har jeg en forventning om, at vi er uenige, men blot uenigheden ikke skyldes en misforståelse.

Ja. Jeg vil sige omkring det her område, at jeg mener, at det er en skandale, at vi ikke ved mere om, hvorfor de her 1200 virksomheder kommer til at stå på listen. Det tror jeg også at der er relativt stor enighed om i salen, og det synes jeg er et godt udgangspunkt. Der har trods alt været et sådant pres omkring det her område, at vi er nået så langt.

Kl. 13.25

Men allermest er det jo en skandale, at vi hver især, hver evig eneste person i Danmark, går og betaler det hvide ud af øjnene i skat af vores løn, og at hver evig eneste af de små virksomheder i det her land betaler skat af deres indtjening, samtidig med at de allerstørste i det her samfund, nemlig de store multinationale selskaber, slipper uden at betale en eneste krone.

Det gælder selvfølgelig ikke alle virksomheder, og for alles vedkommende er det ikke på grund af ulovligheder, men ganske simpelt på grund af en dødhamrende uretfærdig lovgivning.

De slider på vores veje, de nyder godt af vores uddannelsessystem, vores veluddannede befolkning, de bruger vores sundhedssystem, og derfor skal de selvfølgelig også betale til fællesskabet. Det er fuldstændig rigtigt, at de gør gavn ved at komme med arbejdspladser og investeringer i vores samfund. Det er vi glade for på samme måde, som at hr. og fru Jensen gør gavn ved at stå op hver evig eneste morgen og tage på arbejde og dermed yde til fællesskabet. Begge parter skal betale skat, ikke kun hr. og fru Jensen. Tak for en god debat.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for den anden forespørgsel, hr. Jens Peter Vernersen.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg tror ikke, det er nogen tilfældighed, at det har været Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, der har rejst den ene forespørgsel, og at det har været SF og Enhedslisten, der har rejst den anden, men stort set enslydende. Det kunne

jo sådan set lige så godt have været Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, Kristeligt Folkeparti. Vi har alle den samme ret til at rejse disse forespørgsler, hvis der er et anliggende, vi synes, det er vigtigt at få diskuteret her i Folketingssalen.

Det var ikke disse partier, der gjorde det. Det var os, fordi vi rent faktisk finder, der er et problem omkring de her spørgsmål.

Jeg synes, det har været beskæmmende at høre Venstres ordfører, taler, spørgsmål. Der har ikke i nogle af disse indlæg ligget skridt til at sige: Der er et problem, vi må gøre noget ved det. Er loven ikke tilstrækkelig, må vi kigge på loven.

Jeg synes, hr. Anders Samuelsen havde en klog pointe og også et klogt indlæg, da han nævnte, at vismand Søren Bo Nielsen havde spurgt: Mon disse forretninger vedvarende vil drive deres virksomhed i Danmark uden fortjeneste? Sagen er jo, at de ikke betaler skat, og så henviste hr. Anders Samuelsen til det, der har været skrevet i Ugebladet A4.

Jeg synes også, det kom frem under debatten, at der åbenbart har været reklameret med, at der var særlige fordelagtige transfer pricing-muligheder i Danmark. Transfer pricing er jo i øvrigt det samme, som når man kommer i en lufthavn og skal videre til en anden, og man så er sådan et sted, hvor man er fredet, før man går ud i den næste gate. Men det er jo altså handel mellem forbundne virksomheder, det drejer sig om, og hvilke priser det sker til.

Jeg synes, det er tankevækkende, at der har været reklameret med, at vi har særlig moderate transfer pricing-systemer i Danmark. Det materiale synes jeg rent faktisk burde skaffes frem, og jeg synes, det burde tilgå Folketingets Skatteudvalg. Det mener jeg at i hvert fald Skatteudvalget har en rimelig interesse i at få belyst, og det håber jeg kan ske hurtigt.

Jeg vil også sige under debatten her, at skatteministeren jo har det dilemma, at han igennem en lang periode i opposition er blevet kendt på klicheen om det administrative bøv, som skatteministeren selv udtrykte det. Nu har skatteministeren jo altså det dilemma, at ministeren må forholde sig til, om det er det administrative bøv, der er det vigtigste, eller om det er vigtigt at kontrollere virksomhederne. Der er i hvert fald et spørgsmål, der udestår. Hvis man siger, man ikke vil kontrollere disse virksomheder, fordi det kan give dem nogle problemer, så vil jeg da godt spørge – og det kan vi måske også

spørge om senere: Hvordan kan man vide, hvilke virksomheder man skal kontrollere? Det kan man jo ikke vide, når man sådan har den indgang til sagen.

Jeg synes også godt, at Skatteudvalget burde have indsigt i, hvilken dokumentation, hvilket baggrundsmateriale der ligger til grund for oplysningerne fra Skatteministeriet om, at det kan være et beløb på 5 mia. kr. Det er sagt, og det kan sådan set være lige så rigtigt og lige så urigtigt som de oplysninger, der har været fra vismændene.

Jeg synes rent faktisk, der burde tilgå Skatteudvalget oplysning om, hvad det er for en dokumentation, der ligger til baggrund for disse oplysninger. Jeg går ikke ud fra, at det er sådan noget, man har sjuaset sig frem til i Skatteministeriet. Det er de medarbejdere, man har ovre i det ministerium, alt for seriøse til.

Kl. 13.30

Jeg synes også, det bør tilgå Skatteudvalget efter den her debat, hvor mange af disse multinationale virksomheder man har undersøgt. Hvor mange er der tilbage, der ikke er undersøgt? Hvad har man procentvis fået ind på dem, der er undersøgt? Kunne man regne med at få lige så meget på dem, der ikke er undersøgt? Altså helt enkle spørgsmål, som vi må have en oversigt over.

Der ligger to forslag til vedtagelse. Det er min opfattelse, at det, jeg selv har bidraget til, der er fremsat af SF, Enhedslisten, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, er langt mere præcist i det, der bør ske, og derfor havde det også glædet mig, om man havde sagt: Det er det, vi vil vedtage. Det kan jeg så konstatere at det er det ikke. Men jeg mener faktisk, at det, der fremgår af det forslag til vedtagelse, var nødvendigt for en afklaring, fordi det er mere præcist.

Som sagt har vi fået rejst nogle spørgsmål, fået få afklaringer, måske nogle, men der er stadig væk en række spørgsmål, som jeg går ud fra vi kan få belyst i Skatteudvalget. Det er jeg sikker på at skatteministeren vil bidrage til, og under alle omstændigheder vil jeg sikre, at spørgsmålene bliver stillet.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Skatteudvalget selvfølgelig skal have de oplysninger, som Skatteudvalget beder om.

Jeg har taget en lang række initiativer på det her område og af egen drift allerede før sommerferien orienteret Skatteudvalget om en ræk-

ke initiativer og umiddelbart efter sommerferien orienteret Skatteudvalget om en række andre initiativer.

I det tidsskrift, der hedder Skat, fra december 2001, vil man se den omtalte meget udførlige, detaljerede beregning, som når frem til det med de 5 mia. kr. Derfor vil jeg bare sige, at vi altså har gjort, hvad vi kunne, på et meget, meget tidligt stadium for at orientere alle om, hvad der sker på det her meget komplicerede område.

En bemærkning yderligere: Jeg har den opfattelse, og den har jeg altid haft, at det her problem er det vigtigt at få gjort noget ved. Det var jo derfor, jeg af mig selv allerede for måneder siden tog en række initiativer for at sætte gang i kvalitetsudviklingen på det her område. Jeg glæder mig til, at vi efter denne her debat har et samlet Folketing, der har et samlet ønske om at styrke kvaliteten på det her område.

Hermed sluttede forhandlingen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de forslag til vedtagelse, der er fremsat, blive foretaget i mødet torsdag den 31. oktober 2002.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes torsdag den 31. oktober 2002 kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 13.34
